

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 198.

Wtorek, 29 Sierpnia (10 Wrzesnia)

1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świątach Przekształceń i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantarach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą, od wierzaka drukarza: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesyłać do zamieszkania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczą Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie: — Półrocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartał rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnośnika w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnośnik do domu, opłaca się miesięcznie kop. 6. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie: — Półrocznie rs. 9 kop. 20. — Półrocznie rs. 4 kop. 60. — Kwartał rs. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Rozkaz do Zarządu cywilnego. — Dyrekcja główna tow. kred. ziem. — Poczta warszawska. — Zarząd drogi zel. warsz.-teresp. — Prezydujący w warsz. chol. komitecie. — Najwyższy reskrypt. — Ordery. — O ustanowieniu w zakładach naukowych kaliskich stypendjum pod nazwą „Aleksandrowskiego”.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Uroczystość imienin P. Pana. — Nabożeństwo za łobne. — Kronika kościelna. — Pielgrzymki i spacery kolejną żelazną. — Gdzie szukać przeskoczy w homeopatji. — Woda. — Wypadki. — Cholera. — Pięćdziesięcioletni jubileusz. — Droga żelazna północna. — Były pałac cesarski w Kijowie. — Korweta Witiaz. — Zrosnięte bliźnięta. — Źródło zmyślonego opowiadania Figaro. — Ameryka. — Bil rekonstytucyjny. — Proklamacja. — Anglja. — Meeting reformistowski. — Austrja. — P. Rouher. — Kwestja pojednania z węgry. — Delegacje; konkordat; list Kossutha; kwestja chorwacka. — Ministerstwo. — Nowe Karabiny. — Oświadczenie p. Beusta. — Kossuth. — Francja. — P. Dano. — Przymierze pomiędzy Austrją i Prusami. — Holandja. — Ewakuacja Luksemburga. — Memi. — Holandja. — Ewakuacja Luksemburga. — Meksyk. — Różne wiadomości. — Niemcy. — Program Fröbel. — Otwarcie sejmu badńskiego. — Prusy. — Zjazd salzburski. — Szwajcarja. — Przyjazd Garibaldu. — Turcja. — Ministerstwo rumuńskie. — Powstanie bułgarskie. — Zawieszenie broni. — Włochy. — Wojska obserwacyjne. — Cholera. — Garibaldi. — Hr. Cibrario. — B. król neapolitański. — Korespondencje ze Lwowa, Zurichu i Paryża.

FEJLETON. — Kronika Warszawska. — PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Tydzień targowy i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.

dnia 28 Sierpnia (9 Września).

R O Z K A Z

do Zarządu Cywilnego w Królestwie Polskiem.

Warszawa 19 (31) Sierpnia 1867 r.

I. PRZEZ UKAZ NAJWYŻSZY WYDANY 22 LIPCA ROKU BIEŻĄCEGO DO KANTORU PRZYDWORKNEGO.

Starszy Dyrektor Banku Polskiego, w godności Kamer-Junkra, Radca Stanu Baron Mengden, Najmi-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kronika warszawska.

Podczas uroczystości obchodzonej przeszłej soboty i zwykłej niedzieli wczorajszej, powietrze znowu się ociepliło; szczególnież też w sobotę, od rana do nocy trwał dzień prawdziwie letni. Łatwo się domyślić, że mieszkańcy Warszawy spieszili korzystać z łaskawych uśmiechów niktającego lata, ażeby przepędzić obadwa dni świąteczne na rozrywkach, przechadzkach i zamiejskich spacerach. Ułatwione przez władzę przepisy legitymacyjne dla wyjeżdżających za rogatki, a udogodnione przez dyrekcję drogi żelaznej spaceru ku Skierniewicom, sprawiły że obecnie, pomimo późnego już lata, ruch spacerowy powiększył się znacznie. W sobotę i wczoraj, od rana już widać było dorożki, bryczki, a nawet omnibusy najęte przez całe kompanje, wesoło dążące za miasto, a patrząc na publiczność zapełniającą wszystkie ogrody i widowiska, można było myśleć, że mieszkańcy Warszawy, w dniu świątecznym, się naksztalił o tych cudownych pięciu bochenków chleba i ryb siedmiorga.

Już i w piątek wieczorem, publiczność zaczęła ożywiać się nieco, — a sala teatru Rozmaitości napełniona całkiem, dowodziła chętnego jej usposobienia. Prawda że główną przyczyną tak liczego zgromadzenia widzów był afisz czerwony, na którym nowa komedia „Lizetka” nęciła już samem nazwiskiem Alfreda de Musset, jednego z najpierwszych nowoczes-

kościwiej posunięty do godności Szambelana Dworu Jego Cesarskiej Mości.

II. Z ROZPORZĄDZENIA NAMIESTNIKA W KRÓLESTWIE POLSKIM.

Przeznaczeni: — Spadły z etatu Pomocnik byłego Sekretarza Stanu zniesionej Rady Stanu, Radca Kolegialny Broniewski — na Pomocnika Naczelnego Prokuratora X Departamentu Rządzącego Senatu; — dymisjonowany Sekretarz Gubernialny Książę Swiatopelk Czetwertyński, na nadetatowego Urzędnika Kancelaryjnego we własnej Kancelarji Namiestnika.

Zaliczony na nadetatowego.

Do własnej Kancelarji Namiestnika w Królestwie, — od 1-go Lipca:

Spadły z etatu Urzędnik do pisma zniesionej Rady Administracyjnej w Królestwie, Jan Berowski.

Uwolnieni ze służby na własne żądanie:

Pomocnik Naczelnego Prokuratora X Departamentu Rządzącego Senatu, Radca Stanu, Rojewski, z mundurem i pensją; spadły z etatu Dyrektor Kancelarji byłej Izby Obrachunkowej, Radca Stanu Lawrynowicz, z powodu nadwątłego zdrowia i wysłużenia pensji.

Otrzymują urlop za granicę.

Kontroler Dyrekcji Dzienników Warszawskich Teofil Laguna, na dni 20; zaliczony do Własnej Kancelarji Namiestnika, Stanisław Goślicki, na dni 10; Referent Protokółista Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Ignacy Ciesielski; Rejenci Kancelarji Ziemiańskich w Warszawie: Wojciech Słowiński i Józef Zbikowski, obadwaj na 6 miesięcy, i Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym, Filip Flati, na 6-się tygodni.

Namiestnik Królestwa,

Jenerał-Feldmarszałek (podp.) Hr. Berg.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego. — Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwymi dowodami popartego i w zastosowaniu się do Art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 roku o poszukiwaniu zagubionych albo skradzionych listów zastawnych lub kuponów, podaje do powszechnej wiadomości iż Felicja Baranowska w Michajłowie Gubernji Rjazańskiej zamieszkała, utraciła listy zastawne Okresu 3: a) Serji 1-ej lit. A: 2602, lit B: 14126, 15808, 15913, 16998, 22836, 26245, 28030. lit. C: 31925, 70204. b) Serji 2-ej

nych poetów. Lecz o tej sztuce i o jej losach, damy wiadomość pod właściwą rubryką — obecnie zaś wracamy do sprawozdania z świątecznego ruchu miejskiego.

W sobotę wieczorem, licznie zgromadzeni goście w Alkazarze Warszawskim, zebrał się zobaczyć nowo przybyłą i pierwszy raz w tym dniu występującą śpiewaczkę komiczną, pannę Jeane. Jakoż debiutantka ukazała się istotnie i zaraz po odśpiewaniu pierwszego numeru nagrodzoną została hucznym oklaskiem. P. Jeane nie łatwe ma zadanie. Ażeby warszawską publiczność, oswojoną już z talentem pp. Goosz, Sasse i Arsene, zająć i rozplomić, potrzeba być znakomitością w tym samym rodzaju. Czy i o ile p. Jeane zyskuje lub traci na porównaniu z koleżankami swymi — dziś nie powiemy jeszcze, wierni zasadzie nie sądzić nigdy występujących artystów zaraz po pierwszych ich debiutach.

W każdym razie, po pierwszym i wczorajszym wystąpieniu nowej śpiewaczki możemy jej wróżyć powodzenie nie małe, gdy zwłaszcza obezna się ona lepiej z publicznością tutejszą... Dodać tu jeszcze winniśmy, że tak w sobotę jak wczoraj obadwa ogrody z trupami śpiewaków francuzkich, literalnie zapełnione były. Gdyby się u nas dało urządzić odpowiedni repertuar i zebrać kilka zdolnych indywiduów, to podobnego rodzaju „kawiarnia śpiewająca” w miejscowym, przez wszystkie warstwy społeczne zrozumiałym języku, zrobiłaby furorę a przedsiębiorcy napędziłaby nie mało grosza. Myśl to jednakże do wykonania niela-

lit. B: 209504, 209506, lit. C: 225423, 225748, 232128, wszystkie te bez kuponów. Ostrzega się przeto, że o bieg powyższych listów zakwestjonowany niniejszem zostaje, i że w skutek tego każdy nabywca listu zakwestjonowanego, byłby powołany przez poszkodowaną do rozprawy Sądowej o własność zakwestjonowanego listu.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego. — Z powodu zbliżającego się losowania Listów Zastawnych 3-go okresu 1-ej Serji, które przypadnie w dniu 19 Września (1 Października) r. b., Dyrekcja Główna zwraca niniejszem uwagę posiadających Listy Zastawne 1-ej Serji 3-go Okresu na art. 115 Prawa Zastawniczego z d. 1 (13) Czerwca 1825 r. o Towarzystwie Kredytowym Ziemińskim, osnowy następującej: „Właściciel, chcący aby numer posiadanych przez niego Listów Zastawnych do losowania zamieszczonymi zostały, winien zgłosić się do Dyrekcji Głównej z wyrażeniem listery, numeru i sumy każdego z tychże listów, a to przed dniem 8 (20) Marca i 8 (20) Września.” W ścisłem zastosowaniu się do powyższego artykułu, interesowani podać winni do losowania takie numery Listów Zastawnych 1-ej Serji 3-go Okresu, które dotychczas wcale do losowania podane nie były. Te zaś numery, które już w poprzednich półroczach, do losowania podane były — będą losowane i nie wymagają ponownego podania.

Poczta Warszawska. — W powołaniu się na ogłoszenie uczynione w pismach publicznych przez Zarząd Zachodniego Okręgu Poczтового, Poczta Warszawska ze swej strony podaje do powszechnej wiadomości, że w zastosowaniu się do ogólnego porządku istniejącego w Cesarstwie od dnia 1 (13) Września 1867 roku znosi się w obrębie Królestwa Polskiego przesyłanie pocztą ni frankowanej korespondencji krajowej, listowej, pieniężnej, oraz posyłkowej i że kodek ten uznany jest tem więcej koniecznym, iż wielu z adresantów korespondencji ni frankowanej, odmawiali przyjęcia takowej z uiszczeniem przypadających na dochód Skarbu opłat pocztowych. Począwszy więc od dnia 1 (13) Września 1867 roku korespondencja ni frankowana na pocztę, przyjmowaną nie będzie, w razie zaś włożenia jej do skrzynek pocztowych, pozostanie niewyekspedjowaną.

Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że poczynając od dnia 6 (18) Września r. b. pociągi osobowe wychodzące będą codziennie z Pragi o godzinie 10-ej rano, z Miłosny o godz. 10 minut 31, z Dębego Wiel-

ta, gdyż utworzenie repertuaru odpowiedniego i warunkom moralnym i koniecznej jaskrawości, a nade wszystko wyszukanie i wykształcenie śpiewaczek odpowiedniego usposobienia, przedstawia szkopuł dotąd niezwalczony. Być może jednak, iż z czasem złoży się taka całość — boć garnków nie lepią święci.

Liczne nagromadzenie publiczności w miejscach spacerowych, mianowicie zaś w parku łązienkowskim i botanicznym ogrodzie, gdzie grały orkiestry wojskowe, tak tłumne zebranie się świątecznych gości w Alkazarze, Eldorado, Tiwoli, na małym teatrze, nie przeszkodziło bynajmniej wielbicielom talentu Filleborna i p. Dowiakowskiej zgromadzić się wczoraj w teatrze wielkim, pomimo że i sala Rozmaitości, bądź to z powodu drugiego przedstawienia „Lizetki”, bądź z przyczyn wystąpienia Żółkowskiego w „Doktorze Medycyny”, napełnioną była. Wyznać wszelako należy iż spacerującym przeszkadzał wczoraj wiatr, który tumanami piasku miotał im w oczy i jeszcze bardziej zwiężał w klin krajane sukienki.

Notując w kronice naszej rozmaite fakta, zapomniałmy powiedzieć, że p. Bordato, znany już nam z przeszłorocznego pobytu w Warszawie, przybył tu znowu ze swoim aletoskopem i pokazuje w nim nie tylko, jak dawniej, miasta, okolice i ruiny, lecz nadto jeszcze wnetrze gmachu wystawy międzynarodowej. Tak więc publiczność warszawska niepotrzebuje już odtąd jeździć do Paryża, gdyż za trzydzieści kopiejek, może zwiedzić wystawę na miejscu i wystawić sobie, że powróciła z dalekiej i modnej wycieczki. Al.

kiego o godz. 10 m. 45, z Mińska o godz. 11 m. 10, z Mrozów o godz. 11 m. 44, z Kotunia o godz. 12 m. 17 po południu, z Siedlec o godz. 12 m. 51, z Łukowa o godz. 1 m. 50, z Międzyrzecza o godz. 2 m. 45, przybywać będą do Białej o godz. 3 m. 25 po południu. Z powrotem zaś wychodzić będą z Białej o godz. 12 m. 12 po południu, z Międzyrzecza o godz. 1 m. 1, z Łukowa o godz. 2, z Siedlec o godz. 2 m. 55, z Kotunia o godz. 3 m. 22, z Mrozów o godz. 4, z Mińska o godz. 4 m. 34, z Dębego Wielkiego o godz. 4 m. 52, z Miłosny o godz. 5 m. 7, przybywać będą do Pragi o godz. 5 m. 36, po południu.

Prezjdujący w Warszawskim Cholerycznym Komitecie.—Zachowywanie warunków higienicznych i djetycznych kilkakrotnie zalecanych przez Komitet Choleryczny Warszawski, o wiele przyczyniło się w swoim czasie do zmniejszenia się w mieście tutejszem epidemji. Obecnie dostrzegać się daje, iż cholera od dni kilku zaczęła nieco wzrastać, jako też i cyfra śmiertelności, co jedynie według opinji lekarzy, pochodzi z lekceważenia, lub zaniedbywania takowych warunków. W tym stanie rzeczy, widzę się w obowiązku powtórzyć jeszcze przepisy zawierające w sobie to, czego należy wystrzegać się w chęci uniknięcia słabości, wzywając zarazem głowy familji o użycie wszelkiego ze swej strony wpływu na otaczające ich osoby, ażeby takowe przepisy ściśle były zachowywane, gdyż tym tylko sposobem można będzie powstrzymać klęskę epidemji trapiącą od tak dawna mieszkańców tutejszych. Wystrzegać się należy: 1) surowych jarzyn, niedojrzałych owoców, ogórków, rzepy, marchwi, młodych kartofli i t. p.; 2) kwaszonej kapusty; 3) zimnego lub wędzonego mięsa, kiełbas, wieprzowiny i t. p.; 4) tłustych lub nieświeżych ryb; 5) grzybów; 6) młodego lub kwaśnego piwa, lodów, chłodników, boćwiny i kwaśnego mleka; 7) nadmiernego używania trunków spirytualnych; 8) chleba świeżego, lub z zakalcem i niewypieczonego. Nakoniec należy wszelkiemi środkami wystrzegać się przeziębienia, a szczególnie przemoczenia nóg, jak również kąpania się zaraz po jedzeniu, lub spotniałemu. Zaleca się mieć w każdym domu: miętę, lipowy kwiat, chrzan lub gorczycę, spirytus kanforowy, Hofmanskie i profesora Inozemcowa krople, tak zwane Cesarzkie. W ogóle należy bezzwłocznie zaważać pomocy lekarzy, zamieszkania których wskazane są przez znaki wywieszane na domach.

Najwyższy reskrypt, wydany na imię najprzewielebniejszego metropolity moskiewskiego Filareta.—Najprzewielebniejszy metropolita moskiewski Filareciel Dziś upłynęło pięćdziesiąt lat zaszczytnej służby waszej w godności biskupiej. Świątne zdolności, godne uwagi prace naukowe, nieustanna działalność dla dobra oświaty duchownej i ścisła pożyteczność chrześcijańska, utorowały wam drogę do wyższego zawodu hierarchicznego, na którym zyskaliście, w ciągu ubiegłych 50-ciu lat, imię arcybiskupa mądrego, przestrzegającego gorliwie i niezachwianie słowa prawdy, i opiekującego się niezmordowanie dobrem i potrzebami kościoła prawosławnego. Całe życie wasze przepełnione jest niezliczonemi zasługami; położonemi nie tylko na stolicach, stopniowo wam powierzanych, lecz i dla całego prawosławia. Djecejalna służba wasza odznaczyła się nieprzerwanym szeregiem trosk o duchowne powodzenie owczarni, o rozwój i zwiększenie liczby zakładów dobroczynnych i wychowawczych, o zaszczepienie i utrwalenie jednowierstwa, o należyte uorganizowanie zakładów duchowno-naukowych w djecezji, które nie przestają czerpać z waszej szczerobliwej obfitych środków dla polepszenia swego bytu, i w których otrzymali wychowanie, pod waszym troskliwym kierunkiem, liczni dostojni pastarze i hierarchowie naszego świętego kościoła. Liczne wasze dzieła pasterskie, mieszcząc w sobie niewyczerpane źródło wiedzy i nauki dla prawosławnych, stanowią najlepsze książki służące do kierowania się przy studjowaniu przedmiotów wiary przez liczne już pokolenia ruskiej młodzieży prawosławnej; jednocześnie tłumaczone są one na obce języki, dla naukowego i powszechnego użytku innych krajów, i przyjmowane są w nich z poważaniem. Głębokie doświadczenie wasze w rzeczach wyższego zarządu kościelnego, uczyniło niezbędnymi i drogocennymi wasze słowo, radę i stałe, w ciągu kilku dziesiątków lat, uczestniczenie wasze w rozstrząsaniu wszystkich ważniejszych kwestij kościelnych i środków w zarządzie duchownym. Wasze opiekowanie się pasterskie wyższymi interesami prawosławia i żywa dbałość o losy świata prawosławnego, sięgają daleko za granicę ojczyzny, szczególnie zaś na wschód, zyskując dla imienia waszego zaszczytny rozgłos. W szczerem, serdecznym poważaniu dla waszych wielkich zasług pasterskich, uznając za słuszne uczcić w was, najprzewielebniejszy władcyko, najstarszego, najzasłużeńszego i najznakomitszego dostojnika kościoła prawosławnego, Najmiłościwiej nadaję wam prawo, podług zwyczaju kijowskiego, noszenia przed wami krzyża podczas nabożeństwa, noszenia krzyża na infule i dwóch panajj na pierśiach; jedną z nich, umyślnie dla was

przysposobioną i ozdobioną drogiemi kamieniami, na łańcuszku brylantowym, Najmiłościwiej nadaję wam dla noszenia podług przepisów. Jednocześnie, na pamiątkę zaszczytnej służby waszej za panowania Cesarzów Aleksandra I, Mikołaja I i podczas Mego Panowania, oraz w nagrodę za wasze zasługi państwowe, posyłam wam portrety tych Monarchów i Mój, razem połączone i osypane brylantami. Błagam Boga, ażeby ochraniał On święte dni waszego pożytecznego życia na długo jeszcze, na korzyść i chwałę kościoła ojczyznego. Przekonany jestem, że o toż samo zanoszone będą gorące modły i w całej Rosji, czeżąccej z wdzięcznością wasze święte życie i wielkie czyny. Pozostaję dla was na zawsze niezmiennie życzliwym. Na oryginalne Własną Jego Cesarzkiej Mości ręką podpisano: „ALEXANDER.” Liwadja, 5-go sierpnia 1867 r. (*Siew. Pocz.*)

Ordery.—Przez Najwyższe dyplomy, wydane w Paryżu, 22-go maja (3 czerwca). Najmiłościwiej mianowani zostali kawalerami orderów: *św. Apostoła Andrzeja pierwszego wezwania* z brylantami, rzeczywisty radca tajny, ambasador nadzwyczajny i pełnomocny przy N. królowej Wielkiej Brytanji i Irlandji, baron Filip Brunnow, i tegoż orderu bez ozdób, generał-adjutant, generał-piechoty, Henryk Jomini. (*Rus. Inw.*)

O ustanowieniu w zakładach naukowych kaliskich stypendjum pod nazwą „Aleksandrowskiego.”—Najjaśniejszy Cesarz, na skutek najpoddanniejszego przełożenia ministra oświecenia narodowego o postanowieniu starszych zgromadzenia kupców miasta Kalisza względem ustanowienia w zakładach naukowych tego miasta, z procentów od 1,000 rs., złożonych w kasie tego zgromadzenia, stypendjum pod nazwą *Aleksandrowskiego*, na pamiątkę szczęśliwego ocalenia drogocennych dni Jego Cesarzkiej Mości od zbrodniczego zamachu w Paryżu - na dniu 12-m lipca roku bieżącego Najwyższej zezwolił na ustanowienie pomienionego stypendjum, pod warunkiem, ażeby było ono udzielane, stosownie do życzenia ofiarodawców, corocznie, w dniu ocalenia Jego Cesarzkiej Mości, t. j. 25-go maja, ubogiemu i odznaczającemu się postępowem w naukach uczniowi wyznania prawosławnego, uczącemu się w jednej ze szkół kaliskich, podług wyboru kaliskiej władzy szkolnej wraz z starszymi zgromadzenia kupców miasta Kalisza. (*Sobr. Uzakon.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 28 Sierpnia (9 Września).

Widoczniej niż kiedykolwiek dają się teraz uczuć ferje polityczne; z trzech dni dzienniki nie przyniosły nam nic ważniejszego, nic godniejszego zanotowania. Tekst okólnika francuzkiego ministra spraw zagranicznych o jeździe salzburskim nie zawiera nic nad to, co nam przyniósł telegram zamieszczony w ostatnim numerze naszego dziennika. Dokument ten jest zupełnie bezbarwny; ciekawsze zapewne są depesze p. de Moustier i barona Beusta do gabinetu berlińskiego, które miały stanowczo uspokoić obawy jakich oznak widać było w tonie półurzędowych dzienników berlińskich.

N. fr. Presse podała listę nowego gabinetu cislitawskiego, która, jak się zdaje, jest tylko wyrażeniem jej życzeń, i dla tego nie można z niej jeszcze wyprowadzać wniosków.

Najdobitniej obecne położenie rzeczy w Europie, cechuje kongres pokoju, który dziś miał być otwarty w Genewie, pod prezydencją Garibaldeggo. Pomiedzy innymi, na kongres ten miał przybyć generał Prim, który, dotąd niewiadomy z pobytu, jak donoszą, opuścił teraz Hiszpanję, gdzie zbrojną ręką nie zdołał nic zrobić.

Anglja nie została uwolniona od konieczności wojny z Abisynją, gdyż wiadomość o uwolnieniu jeńców, była przedczesną.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa, Zürichu i Paryża.

Telegramy

DIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Konstantynopol, 6 września.
Levant-Herald donosi: Wice-król

Egiptu pozostaje w Konstantynopolu do 26-go b. m. - **Wielki Książę Michał** Namiestnik kaukazki, przybędzie do Konstantynopolu dla odwiedzenia sultana. — *Turawie* zaprzecza doniesieniu *Levant-Herald*, jakoby traktat Unkiar-Skelessi, warunkujący przymierze rusko-tureckie, miał moc obowiązującą, dodając, że rząd sultana przekłada nad przymierza stosunki, oparte na trwałej wzajemnej przychylności, jakie obecnie istnieją pomiędzy Portą a Rosją i innemi mocarstwami.

Wiedeń, 8 września. Powiadają, że rząd serbski postanowił wysłusować w sprawie ruszczykskiej notę żądającą objaśnień.

Paryż, 8 września. Rouher objął na nowo zarząd ministerstw stanu i skarbu. — Cesarz, cesarzowa i książę następcy tronu przybyli do Biarritz.

Madryt, 8 września. Dekret królewski zamienia karę śmierci, orzeczoną przez sądy wojenne, na łagodniejsze kary.

(*Correspondens Bureau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* **Praga, 5 września.** Czesi mieszkający w Ameryce posyłają deputację do Najjaśniejszego Cesarza ruskiego, dla podziękowania Jego Cesarzkiej Mości za przyjęcie, jakiego czesi doznali tego lata w Rosji, oraz dla upraszania o poparcie dla ludów słowiańskich przeciw Niemcom, Węgrom i Turkom, jak niemniej o ułatwienie emigracji z Czech do Rosji. — *Politik* oświadcza, że wejście do ministerstwa po jednym członku ze stronnictw czeskiego i polskiego, nie byłoby zadowalniającem; przyjęcie stanowiska ministerjalnego wśród terażniejszych okoliczności, pociągnęłoby za sobą jedynie utratę zaufania. Federaliści żądają tylko mianowania kanclerzy nadwornych. (*Die Presse.*)

* **Kopenhaga, 4 września.** Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Konstanty wraz ze Swą Rodziną, wyjedzie ztąd w przyszły poniedziałek. — Landgraf heski, ojciec królowej duńskiej, chory jest bez nadziei życia. (*Wolffs T. B.*)

* **Kopenhaga, 4 września.** Król mianował biskupa Dra Kierkegaard z Aalborga, ministrem wyznań. — Z powodu wiadomości podanej niedawno przez *Faerdrelandet*, w sferach dobrze poinformowanych zapewniają ponownie, że nie powzięto tu bynajmniej zamiaru sprzedania posiadłości w Indjach zachodnich. (*Tamże.*)

* **Berlin, 4 września.** Generał Brauschisch, gubernator, i generał Hannecker, komendant twierdzy Luksemburga, uwolnieni zostali od tych obowiązków i zaliczeni do armji. (*Corr. Hav. Bul.*)

* **Berlin, 6 września.** Podług *Zeidler. Corr.*, królowa-wdowa pruska widzieć się będzie z arcyksiężną Zofją w Stolzenfels. (*Wolffs T. B.*)

* **Berlin, 7 września.** Wiadomość, że Prusy, na skutek not okólnikowych Austrii i Francji, przesyłały swym reprezentantom za granicą okólnik w wysokim stopniu pokojowy, powtarzana jest ciągle na giełdzie tutejszej, uchodząca za wiarogodną i oddziaływała pomyślnie na interes handlowe. — Król otworzył we wtorek, o godzinie 1-ej po południu, w sali białej zamku, posiedzenia parlamentu północno-niemieckiego. (*Wolffs T. B.*)

* **Berlin, 7 września.** *N. Preus. Z.* donosi: Prusy zawiadomiły swych reprezentantów za granicą, za pomocą depeszy z 2-go b. m., o objaśnieniach danych przez Austrię i Francję w przedmiocie zjazdu salzburskiego. — Salich-bej, adjutant sultana, przeprowadził tu pięć koni arabskich, które mają być dane w podarunku królowi pruskiemu. — Hr. Oton Stolberg przybył tu i miał naradę z ministrami (*Tamże.*)

* **Ateny, 31 sierpnia.** Podług otrzymanych tu wiadomości, kapitan parostatku *Arcadion* pozostał przy życiu. — Admirałowie francuzki i ruski otrzymali rozkaz zaniechania na teraz przewozu rodzin kandjockich i oczekiwania na wodach kandjockich na

dalsze rozkazy. — Parostatek wojenny austriacki przywiózł w tych dniach do Pjrius 950 wychodźców kandjockich i odpłynął następnego dnia. (Corr. Bär.)

* Londyn, 6 września. Według wiadomości telegraficznej z Nowego-Jorku, ogół długu Stanów Zjednoczonych, zmniejszył się w zeszłym tygodniu o 11 milionów dolarów. (Wolff's T. B.)

* Londyn, 7 września. Times otrzymał od swego korespondenta paryskiego następującą wiadomość telegraficzną: Jenerał Prim, który znajdował się jeszcze niedawno w Walencji, opuścił Hiszpanję i bawi obecnie w Genewie. (Tamże.)

* Londyn, 5 września. Z Haiti donoszą, że powstanie tamże wzmagają się; kilka miast na brzegu północnym zostało zrabowanych i miały miejsce liczne mordy. (Tamże.)

* Londyn, 6 września. Z Matamoras donoszą pod datą 15-go sierpnia, że Canales oświadczył się za Ortęga, Escobedo zaś, na czele 5,000 ludzi, wymaszerał przeciw niemu. (Tamże.)

* Londyn, 6 września. Konsul angielski w Aleksandrii donosi ministrowi spraw zagranicznych, że nie wiadomo jeszcze nic tam wczoraj o uwolnieniu więźniów abisyńskich. (Tamże.)

* Madryt, 5 września. Panuje przekonanie, że posiedzenia izb otwarte zostaną w październiku. — Spokojność panuje na całym półwyspie. (Corr. Hav. Bul.)

* Florencja, 5 września. Garibaldi wróci 15-go b. m. z Genewy. — Na wczorajszej rewii w Medjolanie znajdowało się dwóch oficerów pruskich. (Wolff's T. B.)

* Faryż, 7 września. Cesarz, cesarzowa i książę następcą tronu, wyjechali dziś o godzinie 5-ej po południu do Biarritz. — P. Rouher wrócił tu zeszłej nocy i znajdował się jeszcze na posiedzeniu rady ministerjalnej, które odbyło się pod prezydencją cesarza. (Tamże.)

* Peszt, 5 września. Naplo dowiaduje się, że według nowego projektu deputacji węgierskiej, Węgry wypłacą na sprawy wspólne 28, a na procenta od długu państwa 25 milionów. (Corr. Bär.)

* Nowy-Jork, 27 sierpnia. Indianie odparli w Kansas wojska związkowe. — Prezydent San-Domingo przyjął miał ofiarowaną przez Sewarda sumę pięciu milionów za zatokę Samana. (Corr. Bär.)

* Nowy-Jork, 4 września. Telegraf zaatlantycki przyniósł następującą wiadomość: Proklamacja prezydenta Johnsona ostrzega każdego, ażeby nikt nie sprzeciwiał się rozporządzeniom sądów związkowych; jak to miało miejsce w Karolinie, i upoważnia wszystkie władze cywilne i wojskowe do wprowadzania siłą w wykonanie w razie potrzeby, tych rozporządzeń. (Tamże.)

* Pojutrze, we środę, dnia 30 sierpnia (11 września) r. b., jako w uroczysty dzień Imienia Jego Cesarskiej Mości, Najjaśniejszego Aleksandra II-go, odprawione będzie uroczyste nabożeństwo w warszawskiej katedrze prawosławnej św. Trójcy o godz. 11-ej z rana, a w katolickim kościele katedralnym św. Jana o godz. 9-ej z rana. JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Berg, Namiestnik Królestwa, będzie raczył przyjmować powinszowania w b. Zamku królewskim, o godzinie 10¹/₂ z rana: od władz wojskowych i cywilnych, obywateli ziemskich i miejskich, oraz konsulów zagranicznych. — Podczas nabożeństwa w katedrze prawosławnej, dane będzie z dział na wałach warszawskiej Aleksandrowskiej cytadeli 21 wystrzałów, a wieczorem w wielkim teatrze dane będzie widowisko bezpłatne.

* (Nabożeństwo żałobne). Jutro, 29-go sierpnia (10 września), w którym to dniu kościół prawosławny obchodzi uroczystość ściecia św. Jana Chrzciciela, Proroka, odprawione zostanie za wojowników prawosławnych i wszystkich poległych w walce za wiarę i ojczyznę, nabożeństwo żałobne w warszawskim soborze prawosławnym, przez najprzebieblejszego arcybiskupa warszawskiego Joanicjusza, o godzinie 11-ej, przed liturgją św. Na nabożeństwie tem znajdować się będzie JW. Jenerał-Feldmarszałek, Hrabia Namiestnik Królestwa Polskiego.

* (Kronika kościelna). Wczoraj odpust Narodzenia N. Marji Panny, obchodzony był z wielką solennością, z wystawieniem, procesjami i kazaniem w kilku kościołach, mianowicie w kościele św. Ducha przy rogu

ulicy Freta i Długiej, w kościele św. Trójcy na Solcu, w kościele św. Anny na Krakowskim - Przedmieściu, w kościele św. Jacka przy ulicy Freta, oraz w kościele Narodzenia N. Marji Panny na Lesznie. — W kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana, wotywę odprawił ks. Seroczyński, sumę celebrował ks. Prałat Sieklucki; kazanie miał ks. Rogowski. Podczas wotywy wykonaną została przez amatorów msza Chwaliboga; zaś podczas sumy artyści i chóry instytutu muzycznego pod kierunkiem swego dyrektora Ap. Kątskiego, wykonali solenną mszę Stanisława Moniuszki; na graduale „Ave Marya Stella” Rożnieckiego; na ofertorium „Intende voci” Moniuszki, duct. i. a. sopran i alt, w którym słyszeć się daly pp. Ostrowska i Nieborska. — W kościele N. Marji Panny Łaskawej przy ulicy Sw. Jańskiej pod kierunkiem p. Quatrini, wykonane zostało wielkie oratorjum Karola Kurpińskiego przy współudziale artystów opery i orkiestry wielkiego teatru, tudzież szkoły śpiewu p. Quatrini; klasyczne to dzieło w takim komplecie po raz pierwszy wczoraj było egzekwowane. ♪

* (Pielgrzymki i spacerki koleją żelazną). Pomimo, że w zeszłą sobotę dwoma nadzwyczajnymi pociągami wyjechało z Warszawy na odpust do Częstochowy 2,572 osób, nie zabrakło jednakże na niedzielę kolei żelaznej amatorów spacerów, jakie do Skierniewic i pośrednich stacji, choć przy sychu lata, lecz w porę jeszcze przy względach łaskawej pogody, urządzonymi zostały. W istocie, nie bez zadziwienia powzięliśmy przekonanie, że aby korzystać z przyjemności i spacerowych wyjechało osób 904 a zatem przeszło dwa razy więcej, jak zeszłej niedzieli; widać więc, że warszawianie chciwie pragną odleglejszymi wycieczkami nagrodzić sobie przykrości mokrego lata i zwoźniczej aury. Ze Skierniewic bryczkami ekstrapocztowymi, o ile tylko takowe dostarczone mi być mogły, wiele osób udało się do zwierzyńca i bażantarni, w obu tych miejscowościach widok chodzących tam stworzeń sownie nagrodził trudny tych, co mniej przywykli do bryczkowej jazdy. W obszernym skierniewickim ogrodzie, w jego alejach i gajach służba miejscowa z całą uprzejmością dozwala używać spaceru i wytchnienia, proszeni jednak jesteśmy zwrócić uwagę szanownych gości, na niewłaściwość zbyt swobodnego negliżowania toalety w tej wspaniałej rezydencji, tej łaskawie do publicznego użytku dozwolonej. Trafnym okazało się zarządzenie dyrekcji drogi żelaznej, względem oddania do dyspozycji pasażerów, oprócz wracających pociągów, oddzielnego ze Skierniewic ekstracugu na godzinę 7¹/₂ wieczorem, przy zwykłej bowiem ilości nie zawsze próżno jadących wagonów i zwiększonej liczbie podróżnych przez osoby wracające z nabożeństwa w Rokietnie, trudne by było wszystkim dostać się do domu. — Bufet skierniewicki dobrem potraw i trunków, a przedewszystkiem niskością ceny najzupełniej wszystkich zadowolnia; chleb tamtejszy tak jest jasny, smaczny i doskonale wypieczony, że warszawski pod każdym względem pierwszeństwa ustąpić mu musi; że zaś jest tańszy przeszło o 1/2 kóp. na funcie od warszawskiego, dla samej więc oszczędności... wypada jeździć do Skierniewic! — Ale, ale — mówiąc o spacerach musimy dodać, że sieroty i wychowanki towarzystwa dobroczynności w liczbie około stu, cały dzień zeszłobrotni spędzili w skierniewickim parku, pod okiem swych przełożonych, na wesołej rekreacyjnej zabawie, do czego głównie przyczyniła się dyrekcja drogi żelaznej warszawskowiedeńskiej dozwoliwszy całemu gronie bezpłatnej jazdy tam i na powrót. ♪

* (Gdzie szukać przeszkody w rozwoju homeopatji). Za panowania Ludwika Filipa, pewna znakomita dama angielska, zaproponowała doktorowi Petroz, aby w Paryżu na jej koszt otworzył szpital homeopatyczny na 36 łóżek i aby przyjął kierownictwo tego szpitala na siebie. Pozwolenie fundacji szpitala rychło uzyskano od króla; ale ten cofnął takowe wkrótce, dowiedziawszy się że idzie o szpital homeopatyczny, i usprawiedliwił podówczas swoje postępowanie, mówiąc żartobliwie: „Mam już jezuitów na swoim karku, niechęć mieć lekarzy przeciw sobie”. Myślał on podówczas o 18 tysiącach lekarzach francuzkich, którzy przez swoje liczne stosunki i przez inteligencję, wpływają znakomicie na wszystkie klasy społeczeństwa. Nie chciał więc, dając poparcie nowej nauce zadrasnąć korporeacji lekarskiej, która mogłaby dla niego stać się opozycją niebezpieczną. Z jakim uwielbieniem Napoleon I był dla homeopatji, dowodzi jego wyrażenie. „Nowa ta nauka jest najdobroczynniejszym odkryciem, od czasu wynalezienia sztuki drukarskiej”. Dr. Maragnot homeopata, wyleczywszy Napoleona I-go z wysypki nader uporczywej — pityriasis, gdy ten był na wyspie Elbie, czyniąc zadość żądaniu jego, obznał go z duchem i zasadą nauki Hahnemana; Napoleon po powrocie do Francji miał niezłomny zamiar naukę homeopatji, wprowadzić do wykładu we wszystkich uniwersytetach swego państwa.

* (Woda). Policja wrocławska ogłasza wykaz studzien w Wrocławiu, w których woda jest zupełnie wolną od obcych części. W całym mieście jest tylko 18 takich studzien. Policja zaleca taki sposób przekonywania z białego szkła, wlewa się woda i naczynie stawia się na białym papierze. Jeżeli po pewnym przeciągu czasu woda pozostaje bezbarwną i na dnie nie tworzy się osad żółtawy albo zielonawy, ani też woda nie okazuje w sobie plam lub nitek, wtedy jest zdrową do picia. (Schl. Z.)

* (Wypadki). W dniu 25 sierpnia (6 września) o godzinie 2³/₄ po południu, w domu pod Nr 987 przy ulicy Krochmalnej, własnością p. Wąsowicza będącym, z komórek drewnianych wybuchł ogień, skutkiem którego zgorzały: dom drewniany jednopiętrowy i połowa takiejże oficyny, pozostała zaś część rozebrana została; w sąsiednim domu dwupiętrowym murywanym pod Nr 986, p. Rychtera, dach na domu frontowym rozebrano, a na murywanej oficynie tegoż domu, dach i sufity w części zgorzały, w części rozebrane zostały. Przy gaszeniu pożaru czynne były wszystkie części straży ogniowej, lecz i tu nie obyło się bez wypadku dla ratujących, gdyż Tomasz Banaszkiewicz podoficer 2-ej części, raniony został w głowę, i po udzieleniu mu pomocy lekarskiej, znajduje się w koszarach na kuracji. Straty wynikłe z pożaru oblicza p. Wąsowicz na 12,000 a p. Rychter na 8,000 rsr.; przyczyna pożaru dotąd niewiadoma. — Takież pożar miał miejsce, w nocy z dnia 26 sierpnia (7 września) na 27 sierpnia (8 września), o godzinie 1-ej, w domu Nr 2515, przy ulicy Żytniej, do p. Bartłomieja Tyszko należącym; ogień wziął początek z komórki drewnianej, w której złożona była sucha kora dębowa. Pożar zniszczył drewniane zabudowania, składające się ze stajni, czterech małych komórek i kloaki, prócz tego na drewnianej oficynie dach i sufit w części spaliły się a w części rozebrane zostały; na takimże domku frontowym gąkami pokrytym, dach w części zrabany być musiał. Dalsze szerzenie się ognia, energicznym działaniem wszystkich części straży ogniowej wstrzymane zostało. Straty przez właściciela domu poniesione wynosić mogą około 600 rubli, przez lokatorów zaś 170 rsr. Przyczyna pożaru niewiadoma. — W dniu 25 sierpnia (6 września) r. b., Wojciech Rylewski, dymisjonowany żołnierz, idąc wieczorem około godziny 9-ej przez most Aleksandrowski, w stanie mocno napiętym, nie wiadomo jakim sposobem wpadł w wodę; spostrzegłszy to przechodzący podówczas po nad brzegiem rzeki podoficer 8-go grenadjerskiego pułku Piotr Kulikow, wskoczył natychmiast do wody i w odległości 20 sążni od brzegu, zdołał szczęśliwie wydobyć na ląd tonącego już Rylewskiego, który następnie odesłany został do aresztu; o postępkach zaś Kulikowa po wyprowadzeniu śledztwa, właściwej władzy dla wyjednania nagrody przedstawionem będzie. — Józef Przybylski czeladnik ślusarski, lat 43 liczący, pracując przy budowie nowego ratusza, spadł z pierwszego piętra na dół i skaleczył mocno głowę. — Józefa Szcześnicka lat 67 mająca, w domu Nr 670 zamieszkała, schodząc ze strychu z bielizną, spadła ze wschodów i uległa dość szkodliwemu pokaleczeniu głowy i obydwoh rąk. — W dniu onegdajszym na Pradze, w czasie biegu omnibusu kolei żelaznej konnej, w bliskości mostu Aleksandrowskiego, Józef Więckowski 7 letni chłopiec, przez swawolę chciał pochwycić za przednie koło omnibusu, lecz na nieszczęście upadłszy pod takowe, na miejscu śmierć poniósł.

* (Cholera). Według wiadomości od warszawskiego cholerycznego komitetu, przedonegdaj w piątek 25 sierpnia (6 września) pozostawało chorych 529, zachorowało 63, wyzdrowiało 55, umarło 31, pozostało 506; onegdaj w sobotę 26 sierpnia (7 września) pozostawało chorych 506, zachorowało 52, wyzdrowiało 58, umarło 16, pozostaje 484; wczoraj, w niedzielę, 27 sierpnia (8 września) pozostawało 485, zachorowało 21, wyzdrowiało 56, umarło 11, pozostało 438; od dnia 21 maja (2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało 6,896, wyzdrowiało 4,398, umarło 2,060; w szpitalu ujazdowskim i wojskach, przedonegdaj, w piątek 25 sierpnia (6 września) pozostawało 43, zachorowało 4, wyzdrowiało 7, umarło 1, pozostało 39; onegdaj, w sobotę, 26 sierpnia (7 września) pozostawało 39, zachorowało 3, wyzdrowiało 3, umarło 3, pozostało 36; wczoraj, w niedzielę 29 sierpnia (8 września) pozostawało 36, zachorowało —, wyzdrowiało 4, umarło —, pozostało 31; od d. 21 maja (2 czerwca) do dnia dzisiejszego zachorowało 339, wyzdrowiało 176, umarło 132.

* (Pięćdziesięcioletni jubileusz). Mosk. Wied. podały uzupełniające wiadomości o uroczystości pięćdziesięcioletniego jubileuszu Filareta, metropolity moskiewskiego. Przytaczamy z nich następującą wiadomość: Po przeczytaniu Najwyższego reskryptu, metropolita odpowiedziałszy ober-prokuratorowi najświetliwzszego synodu, wynurzył najpoddanniejsze uczucia dla

Najmiłościwszego Cesarza i nadmienil, że pragnie za pomocą najpoddanniejszego listu złożyć Jego Cesarzkiej Mości najpoddanniejsze podziękowanie. W tymże czasie metropolita otrzymał od Najjaśniejszego Cesarza i Cesarzowej następujący telegram: „Najprzewielebniejszemu metropolicie Filaretowi. Pozdrawiając was najprzewielebniejszy władko, z odprawiającym się dziś jubileuszem pięćdziesięcioletniego biskupstwa waszego, z uczuciem szczególniejszego szacunku wspominamy o odbytej przez was tyloletniej służbie dla dobra cerkwi prawosławnej i ukochanej naszej ojczyzny. Błagamy Najwyższego, ażeby wzmocnił siły i zachował drogo cenne dni wasze.

Aleksander. Marja.”

* (Droga żelazna północna). W *Archangielskich gub. Wied.* wyrażona jest pewność, że na północy zbudowaną zostanie droga żelazna: pójdzie ona od tego punktu, gdzie Wyczegda łączy się z Dźwiną, do jednego z miast wiackich, najprawdopodobniej do miasta Wiatki. Początek do przywiedzenia tego projektu do skutku, zrobiony został przez ułożenie 12-go sierpnia aktu, w inicjatywę naczelnika gubernji, przez reprezentantów domów handlowych, prowadzących w Archangielsku handel zagraniczny.

* (Były pałac cesarski w Kijowie). Z Najwyższego polecenia postanowiono jak wiadomo, przystąpić do budowy pałacu w Kijowie, przeznaczanego na przyjęcie przybywających na pewien czas do Kijowa osób domu panującego; gmach ten wzniesie się ma na miejscu instytutu kijowskich sztucznych wód mineralnych, ocalałego z byłego tu już pałacu cesarskiego. O pałacu tym *Kiewlianin* podaje następujące wiadomości: Pałac cesarski, od którego i ogród miejski otrzymał nazwę „Cesarskiego,” albo „Pałacowego,” zbudowany z drzewa na murowanym fundamencie i parterze, wzniesiony został około 1753 r. podług ukazu cesarzowej Elżbiety Piotrownej. Wydanego na imię generał-gubernatora Leontiewa. W ukazie tym powiedziano: „na zbudowanie w Kijowie cerkwi św. apostoła Andrzeja pierwowoźniaka i Naszego domu pozwalamy brygadjerowi Własiewowi odstąpić wam z dochodów celnych, propinacyjnych i innych w gubernji kijowskiej do dwudziestu tysięcy rubli. Elżbieta, 8 czerwca 1749, w obozie troickim, w siole wielkich Mytiszcach.” Pałac był niewielki, ale według opowiadania starców, bardzo piękny. Cesarzowa Katarzyna II, podczas pobytu w Kijowie od 29 stycznia do 22 kwietnia 1787 przemieszkowała w tym pałacu, z kąd pomiędzy innymi pisała do doktora Zimmermana: „Kijow doprawdy romantyczne posiada widoki.” Pałac zgorzał 1819 r. podczas generał-gubernatorstwa Miłoradowicza i dolne piętro korpusu głównego pozostawało w ruinach do 1834 r. W tymże roku w m. maju za rządów generał-gubernatora Lewaszowa, ocalałe piętro obrócono na pomieszczenie zatwierdzonego natenczas instytutu sztucznych wód mineralnych w Kijowie.

* (Korweta „Witiaz”). W *Kronsz. Wiest.* pisa, że d. 19 sierpnia v. s. o godzinie 3 rano odplynęła na morze korweta „Witiaz,” udając się do portu perejskiego, gdzie połączy się z oddziałem kapitana 1-ej klasy J. Butakowa. Ta sama gazeta podaje szczegóły o śniadaniu tańcującym na fregacie amerykańskiej „Franklin,” wydanem przez admirała Farraguta na pożegnanie z marynarzami ruskimi.

* (Zrosnięte bliźnięta). *Doński Wiest.* donosi: „W slobodzie Hulajewce, w okręgu Ust-Medwiedickim, żołnierka Tatjana Skrypnikowa, powiła 8-go lipca bliźnięta, które miały następujący kształt: dwie głowy, cztery ręce i dwa piersi. Dnia 22-go lipca, młodsze z tych bliźniąt umarło, starsze zaś żyło jeszcze do wieczora 28-go lipca, przyczem zasługuje na uwagę ta okoliczność, że bliźnięta które pierwsze umarło, zachowywało stale, do śmierci drugiego, ciepło żywotne i nie ulegało korupcji. Obecnie bliźnięta te znajdują się w gabinecie zoologicznym gimnazjum ust-medwiedickiego.”

* (Źródło zmyślonego opowiadania *Figaro*). Podług *Messenger franco-américain*, zmyślone, pełne efektu dramatycznego opowiadanie gazety *Figaro*, o straceniu cesarza Maksymiljana i jego generałów, Miramona i Meji, które to opowiadanie wydrukowane było przed otrzymaniem jakichkolwiek wiadomości w tym przedmiocie z Meksyku (o czem wspominaliśmy w swoim czasie), poczerpnięte zostało, prawie słowo w słowo, z „Historji Burbonów w Neapolu”, przez Aleksandra Dumas, gdzie znajduje się opis stracenia Murata.

Ameryka.

* (Bil rekonstytucyjny). Prezydent Stanów Zjednoczonych prowadzi dalej niezmordowanie walkę przeciw pojmowaniu bilu rekonstytucyjnego w duchu większości kongresu. Ogłoszona niedawno przez niego proklamacja ostrzega ponownie, ażeby działało

przeciw interpretacji bilu rekonstytucyjnego, sformułowanej przez prokuratora jeneralnego Stanbery'ego. Wiadomo, że interpretacja ta głosi, iż ci jedynie mają być wyłączeni z list wyborczych, którzy zajmowali w chwili wybuchu rewolucji jakikolwiek urząd publiczny, przed objęciem którego złożyli przysięgę na wierność unji; wszyscy zaś ci, którzy na skutek poboru do wojska, rozkazów władz przełożonych i t. d. wzięli udział w rokoszach, nie powinni być uważani jako dobrowolni rokoszanie, a zatem nie mają być wyłączeni z list wyborczych. Jak wielką doniosłość ma ściśle stosowanie się do tej interpretacji, dowodzi ułożona niedawno w Luizjanie lista wyborcza, w której murzyni przewyższają w dwójnasób liczbę białych. Również w Karolinie północnej i południowej, jak donosi *Monitor*, listy wyborcze zapewniają murzynom większość. (*Nordd. A. Z.*)

* (Proklamacja). *Nowy Jork, 4 września.* Prezydent ogłosił proklamację, w której ostrzega mieszkańców, ażeby nie stawiali przeszkód wykonaniu dekretów sądów federalnych, jak to miało miejsce niedawno w Karolinie. Prezydent rozkazuje wszystkim urzędnikom cywilnym i wojskowym, ażeby dopomagali w wykonywaniu tych dekretów. (*Cor. Hav. Bul.*)

Anglja.

* (Meeting reformistowski). D. 3 września odbyła się w Dublinie, w instytucie robotników, demonstracja reformistowska. Zebrał się liczny meeting, na którym wydano kilka pomyślnych dla reformy rezolucji. Zebranie się meetingu nie sprzeciwia się prawu. Ale jeżeli gazety, zdające sprawę z tego meetingu, dodają, że niektóre osoby, które przedstawiły swoje uwagi przeciwne duchowi zgromadzenia, zostały srodze znieważone, pobite kijami i poranione, możemy tylko żywo ubolewać nad tem, że to się dzieje pod pokrywką wolności, którą narażają przez to na kompromitację, jakoby podobne gwałty miały miejsce. Czy w obyczajach publicznych nie należałoby zaprowadzić innej reformy? (*La Patr.*)

Austrja.

* (P. Rouher). *Wiedeń, 4 września.* *Wiener Correspondenz* donosi: P. Rouher, po dwudziestoczterogodzinnym tu pobyciu, wyjechał dziś zrana do Paryża, ażeby zastać jeszcze tam cesarza przed udaniem się jego do Biarritz. P. Rouher miał jedynie z księciem de Grammont długą naradę. Baron Beust przybył tu wczoraj wieczorem. (*Wolffs T. B.*)

* (Kwestja pojednania z Węgrami). *Wiedeń, 4 września.* *Die Presse* podnosi z zadowoleniem tę okoliczność, że nawet pisma przychylnie węgrom, przynajmniej naglącą potrzebę doprowadzenia nareszcie do skutku pojednania, i wzywają delegację węgierską, ażeby nie poświęcała wielkiej sprawy dla względów drobnostkowych. (*Wolffs T. B.*)

* (Delegacja.—Konkordat.—List Kossutha.—Kwestja chorwacka). O biegu układów pomiędzy delegacjami, wyszły znowu na jaw niektóre wskazówki. Zaniechano całkiem zamiar zaproponowania stanowczych zasad podziału długu państwa, przekonano się bowiem o niepodobieństwie osiągnięcia w tym względzie porozumienia; postanowiono przeto poprzestać na oznaczeniu udziału w wydatkach na przyszły rok, i w tym celu zawezwano obu ministrów skarbu do złożenia budżetu na rok finansowy 1868.—O użyciu części dóbr kościelnych na cele państwowe, o czem wiele mówiono od dnia wczorajszego, wyższe sfery wcale na teraz nie myślą, a to z powodu obawy, ażeby środek podobny nie pogorszył jeszcze bardziej sytuacji. Rząd przeto będzie zadowolony i z tego, jeżeli zdoła nakłonić duchowieństwo do popierania zamierzonej reformy konkordatu. Lecz kwestja ta posuwa się bardzo zwolna, tak jak gdyby rozmaite niewidzialne przeszkody stały jej na zawadzie. P. Hübner nie wrócił jeszcze do Rzymu na swe stanowisko, z kąd wnosić wypada, że rząd austriacki nie wypowiedział jeszcze w tym względzie ostatniego słowa.—Skonfiskowanie ostatniego listu Kossutha, wywołało w Węgrzech wielkie niezadowolenie. Znaczna liczba pism pomniejszych przedrukowała ten list, ponieważ zaś zarządzane zostało ściganie sądowe przeciw wszystkim szerzycielom takowego, przeto spodziewać się należy wkrótce w Węgrzech licznych procesów prawowych.—Dowodem, że wyższe sfery żywią obawy co do Węgier, jest ta okoliczność, że rząd stara się znowu zbliżyć do chorwatów. Mianowanie i zainstalowanie w Zagrzebiu i Warażdynie nadżupanów sprzyjających unji, nastąpiło wprawdzie nareszcie pomimo protestacji podniesionych przez stronnictwo narodowe, lecz to ostatnie uzyskało za to kompensatę, o którą dopominało się nadaremnie w ciągu 20 lat i która za leżeć będzie na połączeniu pogranicza wojennego z Chorwacją. (*Nordd. A. Z.*)

* (Ministerstwo.) *Wiedeń, 6 sierpnia.* *N. Fr. Presse* donosi w swym numerze wieczornym, że kan-

clerz państwa zamierza utworzyć nowe ministerstwo z następujących członków: książe Karol Auersperg, prezes ministrów, Giskra, minister spraw wewnętrznych, Berger sprawiedliwości, Herbst wychowania publicznego; nazwisko przyszłego ministra skarbu nie jest jeszcze znane. Toż pismo nadmienia, że sprawa pomieniona nie jest jeszcze dojrzała, lecz że postąpiła tak daleko, iż kanclerz państwa uzyskał już od cesarza upoważnienie do utworzenia nowego ministerstwa. (*Wolffs T. B.*)

* (Nowe Karabiny.—P. Rouher). *Wiedeń, 4 września.* Rozpoczęło się tu uzbrajanie w karabiny nabijające się z tyłu tych wojsk, które wracają z obozu pod Bruck. Cała tutejsza załoga ma być zaopatrzona w nowe karabiny jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca, cała zaś armja otrzyma taką broń w ciągu roku. Dla czego rozdanie wojskom tu stojącym karabinów nabijających się z tyłu ma miejsce dopiero teraz, po powrocie tych wojsk z obozu, jest to jedna z tych zagadek, które tutejszy zarząd militarny daje często do rozstrzygnięcia opinji publicznej.—Również zagadkowa dla publiczności tutejszej jest ta okoliczność, że p. Rouher wyjechał ztąd pośpiesznie dziś z rana, bez widzenia się z baronem Beustem, który wrócił tu wczoraj wieczorem z Gastein. W ten sposób znajduje poniekąd potwierdzenie zdanie tych, którzy powiadają, że zjazd salzburski pozostał całkiem bez rezultatów, albowiem baron Beust nie chciał podjąć się tam żadnych ze strony Austrii zobowiązań. (*Nordd. A. Z.*)

* (Oświadczenie p. Beusta.) *Wiedeń, 4 września.* *Wien. Abp.* pisze: *N. Fr. Presse* z d. 30 sierpnia podała telegram z Monachjum, według którego baron Beust polecił tam oświadczyć, że układy salzburskie nie odnosiły się do Niemiec południowych, i że Francja i Austrija zgodziły się na nie mieszanie się do spraw innych mocarstw. Z wiarogodnego źródła donoszą nam, że w oświadczeniu p. Beusta przesłanem do Monachjum nie powiedziano wcale, iżby przedmiotem rozmów salzburskich miało być mieszanie się do spraw mocarstw południowo-niemieckich.

* (Kossuth.) *Wiedeń, 7 września.* Dziennikowi *Magyar Ujsag* wytoczono proces z powodu listu Kossutha. Umiarkowana lewica odrzeka się od dążności rewolucyjnych Kossutha. Obiega pogłoska że Kossuth pogodził się z biskupem Strossmayerem. W połowie tego miesiąca spodziewają się zebrania sejmu węgierskiego. (*Cor. H. B.*)

Fr ncja.

* (P. Dano). *Paryż, 5 września.* *Monitor wieczorny* donosi, że p. Dano, o którego przybyciu do Nowego Jorku zawiadomiła depesza telegraficzna, udaje się wprost do Francji z całym składem poselstwa, na czele którego stał ów dyplomata. (*La Patr.*)

* (Przymierze pomiędzy Austrią i Prusami.) *Paryż, 6 sierpnia.* *Situation* zamieszcza wyjątek projektu przymierza pomiędzy Austrią i Prusami, składającego się z 12 artykułów. Głównym celem tego przymierza jest wzajemne porozumienie, na mocy którego Prusy pozostawiają Austrii zupełną swobodę działania na wschodzie, a Austrija przyrzec ma z swojej strony, iż żadnej przeszkody stawiać nie będzie rozwojowi Prus w Niemczech. Austrija żądała, ażeby Prusy szanowały niezależność i władzę książąt niemieckich i zwróciły przyłączone terytorja, z wyjątkiem Szlezwig-Holsztynji. Prusy mają tylko utrzymać się przy dyplomacji i reprezentacji na zewnątrz siły wojskowej wszystkich państw niemieckich. Pod temi warunkami przystąpiłyby wszystkie państwa południowo-niemieckie do związku, a król Wilhelm byłby uznany cesarzem Niemiec. *Situation* dodaje, że projekt przymierza przedstawiony został przez hr. Beck w Wiedniu na krótki czas przed misją hr. Tauffkirchen. (*Cor. Bür.*)

Meksyk.

* (Różne wiadomości). *Epoca* powiada, że ostatnie wiadomości z Meksyku donoszą, iż Juarez dozwolił Santa-Annie w jak najkrótszym terminie złożyć swoją obronę. Rada wojenna ma zebrać się w Vera-Cruz. Meksyk podzielony został na 5 wielkich okręgów wojennych pod dowództwem generałów: Regulesa, Porfirio-Diaza, Escobeda, Corona i Alvareza. Kraj znajduje się ciągle w stanie oblężenia; wybory do nowego kongresu odbędą się w październiku, a wybory prezydenta rzeczypospolitej, w grudniu. Nikt nie wątpi o wyborze napowrót Juareza. Rada wojenna Queretaro, skazała na śmierć generałów cesarskich Casanova, Escobara, Ramoreza, Moreta, Herrera, Losada, Calvo, Monteverdi i księcia Salm-Salm. Ostatni z nich nie został jeszcze stracony. Spodziewają się jego ułaskawienia. (*La Fr.*)

Niderlandy.

* (E w a k u a c j a L u k s e m b u r g a.) D. 3-go września nastąpiło zupełne opuszczenie twierdzy luksemburskiej przez wojska pruskie. Nazajutrz wojska te zastąpione zostały przez tak zwaną milicję luksemburską. Pozostało jednak w twierdzy od dwóch do trzechset robotników wojskowych pruskich, którzy, jak donoszą korespondenci, przeznaczeni są do wyekspedjowania reszty zapasów wojennych. (La Fr.)

Niemcy.

* (O t w a r c i e s e j m u b a d e Ń s k i e g o.) Karlsruhe, 5 września. W mowie tronowej wielkiego księcia powiedziano: Mam mocne postanowienie dążenia nieustannie do zastrzeżonego przez traktat pokojowy zjednoczenia narodowego Niemiec południowych ze związkim północnym. Tak ja, jak i lud mój poniesiemy chętnie ofiary, które są z tem nierozłączne, lecz które zostaną sownie skompensowane przez całkowity udział w życiu narodowym i przez zwiększone bezpieczeństwo wewnętrzne państwa, którego niepodległość będę zawsze przestrzegać. Jakkolwiek forma zjednoczenia narodowego Niemiec południowych z Niemcami północnymi nie została jeszcze wynaleziona, pomimo to zrobione już zostały pełne znaczenia kroki w tym względzie. Kraj badeński uważa za swój pierwszy obowiązek, nadanie przynajmniej pruskiemu zupełnej siły i całkowitego znaczenia zapomocą zaprowadzenia ustawy wojennej i organizacji militarnej na wzór pruski. Wielki książę wita z radością w parlamencie celnym reprezentację regularną całego ludu niemieckiego. Mowa tronowa zapowiada złożenie w sejmie projektów do praw o odpowiedzialności ministrów, prasie, stowarzyszeniach, wychowaniu ludu, tudzież o opiece dla parlamentarnej wolności mowy i o zniesieniu biernego census wyborczego. (Wolff's T. B.)

* (P r o g r a m F r ö b e l a.) Augsburg, 5 września. Korespondencja monachijska, widocznie półurzędowa, do *Allg. Augsburg. Z.* powiada w przedmiocie programu Fröbela, że takowy o tyle tylko odpowiada rzeczywistym stosunkom politycznym, o ile ukonstytuowanie związku południowo-niemieckiego jest niewykonalne, przyłączenie się zaś do związku północno-niemieckiego nie leży w interesie Bawarii. Ze dalej Bawaria stoi na czele grupy państw południowo-niemieckich, jest faktem naturalnym, wpływającym ze stosunków potęgi. Wszelkie inne rozumowania polityczne programu, są jedynie własnością Fröbela, który reprezentować będzie i nadal w *Süddeutsche Presse* swe poglądy samoistnie i niezawisłe. (Wolff's T. B.)

Prusy.

* (P r o g r a m F r ö b e l a.) Augsburg, 5 września. W telegramie z Hamburga, datowanym 5 go b. m. i ogłoszonym przez wiedeńską *Presse*, powiedziano: „Półurzędowy korespondent berliński do *Börsen Z.* pisze: Z artykułu zamieszczonego w *Prov. Cor.*, nie uspokajającego, zamieszczonego w *Prov. Cor.*, nie można wyprowadzać wniosku, że rząd pruski bierze na serio francuzkie zapewnienia pokojowe; rząd pruski jest zbyt dobrze poinformowany o tem co się działo w Salzburgu, jak również o francuzkich uzbrojeniach i dylokacjach wojsk, i śledzi za temi ostatnimi z wielką uwagą, ażeby nie być zaskoczonym niespodzianie.”

* (Z g r o m a d z e n i e a k c j o n a r j u s z ó w.) Wiesbaden, 6 sierpnia. Zgromadzenie walne akcjonariuszów tutejszego banku gry odrzuciło jednoznacznie propozycje rządu i postanowiło 341 głosami przeciw 50, wyznaczyć komisję z 7-u członków, która ma układać się w przedmiocie zmiany umowy z rządem, i w razie dojścia do porozumienia, powziąć stanowczą decyzję. (Wolff's T. B.)

Szwajcaria.

* (P r z y j a z d G a r i b a l d e g o.) Genewa, 4 września. Radykalni, karabinierzy genewscy, francuzi i włosi zamieszkujący w Genewie, robią wielkie przygotowania na przyjęcie Garibaldeggo, którego przybycia spodziewają się na piątek. (Corr. H. B.)

Turcja.

* (M i n i s t e r s t w o r u m u Ń s k i e.) Bukareszt, 4 września. Na skutek mianowania Dymitra Gustiego ministrem wychowania publicznego i wyznaki, nowy gabinet rumuński został uzupełniony. Nowe ministerstwo pójdzie prawdopodobnie w polityce tak wewnętrznej jak i zagranicznej tą samą drogą, co i poprzedni gabinet. (Wolff's T. B.)

* (P o w s t a n i e b u l g a r s k i e.) Courrier français donosi, że niedawno oddział stu serbów uzbójczych, wkroczył znowu z księstwa serbskiego do Serbii tureckiej, i połączył się z oddziałem powstańczym, dowodzonym przez Pomajoth'a i działającym w Bałkanach. Jak wielkie obawy żywi Porta z powo-

du ataków z tej strony, okazuje się ztąd, że Omer-pasza otrzymał rozkaz posłania z armii, działającej na wyspie Kandji, 6,000 ludzi nad granicę serbską. Widać przeto, że posłany tam niedawno korpus obserwacyjny, okazał się niedostatecznym. (Nordd. A. Z.)

* (Z a w i e s z e n i e b r o n i.) Nord z d. 5 września pisze: Dziś otrzymaliśmy kilka depeesz odnoszących się do spraw Kandji; donoszą one jednoznacznie, że na wyspie tej wstrzymano kroki nieprzyjacielskie. Zawieszenie to broni mogło tylko nastąpić wskutek porozumienia sztabu głównego tureckiego z dowódcami powstania, gdyż nikt niedawno wiary pogłosce o zupełnej klęsce chrześcijan; ostatnie bowiem wiadomości donosiły przeciwnie, że wojska tureckie demoralizowane zostały ponoszonemi ciągle klęskami i chorobami dziesiątkującymi ich szeregi. Jakż jest cel tego zawieszenia broni? Jedna depeza zapewnia, że na wyspę Kandję uda się natychmiast komisja śledcza; drugi telegram utrzymuje, że Porta odrzuca wszystkie propozycje gabinetów europejskich: Spodziewamy się, że ostatnia ta wiadomość nie potwierdzi się, gdyż przez samo zawarcie zawieszenia broni z chrześcijanami, rząd turecki przyznał im oddzielne stanowisko i prawa przechodzące nawet propozycje mocarstw europejskich.

Włochy.

* (W o j s k a o b s e r w a c y j n e.) Z Rzymu donoszą do dziennika *Italie*, że na skutek rozkazów danych przez p. Rattazego, oddziały bersaglierów i wojsk królewskich, rozstawione wzdłuż granicy państwa kościelnego, nie wpraw wycofane zostaną z tych posterunków, aż po powrocie Garibaldeggo na wyspę Kaprę. (La Fr.)

* (C h o l e r a.) O 126 sierpnia umarło w Albano 30 osób na cholere, a w Rzymie 112. Epidemja sroży się z pewną gwałtownością w prowincji Frosinone. Papież przesłał delegatowi 2,000 fr. na potrzeby tych, którzy najwięcej ucierpieli. — Królowa wdowa neapolitańska pozostawiła majątek, którego dochody wynoszą rocznie od 4 do 500,000 fr. Wykonawcą testamentu mianowała ona brata swojego, arcyksięcia Alberta. Dzieci jej bez różnicy płci odziedziczą majątek w tym samym stosunku. (La Patr.)

* (G a r i b a l d i) bawi na teraz w Genewie, gdzie weźmie udział w kongresie pokojowym. Więcej niż niepewne usposobienie umysłów ludności rzymskiej względem powstania, oraz czujność władz włoskich, skazywały zawczasu na niepowodzenie ruch, który Garibaldi zamierzał skierować przeciw Rzymowi; z drugiej zaś strony, nieustanne uwijanie się jego w ciągu kilku tygodni około państwa kościelnego i mowy miane przez niego przy tej sposobności, zniewalały go poniekąd do próbowania przedsięwzięcia tego rodzaju, pod zagrożeniem utraty reszty uroku, jaki mu pozostał z dawnych czasów. Kongres genewski przedstawiał mu dogodną sposobność do wyjścia z tego trudnego położenia; skorzystał on z tego, i nikt bezwątpienia nie będzie użalać się na to. (Nord.)

* (H r. C i b r a r i o) udał się do Medjolanu, gdzie spotka się po raz drugi z komisarzem austriackim, z którym układać się będzie w przedmiocie kwestji archiwów weneckich. (Tamże.)

* (B. k r ó l n e a p o l i t a Ń s k i.) *Movimento* donosi według listów otrzymanych z Rzymu, że w pałacu Farnese wszystko przygotowane do niezadługiego odjazdu byłego króla neapolitańskiego, który ma zamieszkać w Szwajcarii, w jednym z starożytnych zamków nad jeziorem Czterech Kantonów. (La Patr.)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 4 września.

Konfiskata Rusi. — Unieważnienie wyboru Sztarkla. — Słowo o jednej z mnożstwa plag naszych.

Rus raz po raz (numer ostatni i przedostatni) została z nakazu c. k. prokuratorji skonfiskowana. Artykuły inkryminowane odznaczają się gwałtownym przeciw rządowi austriackiemu w Galicji wystąpieniem. Prokuratorja w oskarżeniu swem zarzuca redakcji dziennika *Rus* ani mniej, ani więcej, tylko zbrodnię zakłócenia spokojności publicznej i w myśl § 65 ust. kr. kodeks. wyznacza za to przestępstwo karę od 1 roku do 5 więzienia. W artykule tym pozwoliła sobie redakcja w wycieczkach przeciw teraźniejszemu rządowi w Galicji zestawić po swojemu p. Katkowi dążności na polu publicystyki rosyjskiej z dążnościami większości sejmu galicyjskiego. Prokuratorja podzielać jak się zdaje pogląd pp. statystów *Rusi* temberskiej na prace i usiłowania pana Katkowi, podniosła i ten punkt w akcie oskarżenia. Główną ukrytą przyczynę tego heroicznego wystawiania życia *Rusi* na śmierć niezawodną jest brak — abonentów. Jakoś zaszczytniej zejść z tego świata jako męczennik, niż jako niedołęga.

Wybory do rad powiatowych z kurji gmin wiejskich wypadły, o ile dotąd wiadomo, dość pomyślnie dla rusinów.

Liczba emigracji u nas wzrasta. Straszna to dla kraju plaga, gdyż emigranci nie tylko pracować na kawałek chleba nie chcą, lecz nadto demoralizują młodzież i są najlepszymi narzędziami do wiania nitek konspiracji, do podburzania i wszelkiej agitacji. Dziwna rzecz, że hr. Gołuchowski, tak doświadczony i przezorny, zdaje się niezwracać uwagi na ten czynnik rewolucyjny w Galicji, który z czasem nieomieszka wystąpić przeciw niemu.

Zurich, d. 2 września 1867 r.

Wybryki i błaźnista rządu wygnanej Polski — Arago — Jezuita Błoński. — Książd-uciekiniier demokrata Jastrzębski. — Szuler Lasocki. — Cholera.

Rząd narodowy wygnanej Polski, wydał pod dniem 27 sierpnia r. b. swemu pełnomocnikowi w księstwach naddunajskich, eks-dowódcy bandy żandarmów-stryczkowskich Kopernickiemu, sekretne polecenie: żeby znajdujące się w księstwach pod jego komendą, cztery uciekinierskie dekady, mianowicie: XIII, XIV, XV i XVI-tą, postawił bezzwłocznie na stopie gotowości rozpoczęcia przeciwko Rosji zbrojnej kampanji. Naczelnikom zaś pozostałych 18-tu dekad (we Francji, w Belgji, w Bawarii i Szwajcarii) rozkazano podkomendnych uciekinierów ćwiczyć bez odpoczynku w sztuce wojennej i podtrzymywać w nich ducha patriotycznego. Kopernickiemu na kosztą uruchomienia wyż pomienionych czterech dekad, posłano 2 funtów paczkę fałszywych 25-cio rublowych ruskich asygnat. Wojownicze te rozporządzenia nastąpiły w skutek otrzymanej przez rząd wygnanej Polski wiadomości, z bardzo niby pewnego źródła (jak utrzymują nasi mężowie stanu, że od księcia Napoleona) pochodzącej, że: cesarz chiński, papież, sułtan turecki i cesarz brazylijski, postanowili odbudować Polskę w dawnych jej granicach i w tym celu zawarli między sobą zaczepno-odporne przymierze przeciw Rosji i Prusom. Austria podobno dobrowolnie oddaje do dyspozycji sprzymierzonych Kraków i całą Galicję. Rząd wygnanej Polski twierdzi: że sprzymierzeni mocarze jeszcze w tym roku zaczną odbuływać Polskę. Jenerał-uciekiniier Kruk i eks-profesor wszystkich europejskich wojennych akademij, pseudonim Puchacz (Bieniecki), układają już plany strategiczne dla każdej dekady, a książd Mikoszewski prawi uciekinierom z ambony ogniste kazania i nauki.

Adwokat Arago mianowany został pod dniem 25 sierpnia r. b. przez rząd narodowy wygnanej Polski, szefem honorowym wszystkich 22 dekad wojennych. Prócz tego, stowarzyszenie braci polaków wyznania mojżeszowego (dekada VIII) w Szwajcarii, przesłało mu pod dniem 26 t. m. patent na członka honorowego tegoż stowarzyszenia, a eks-dyktator Bosak w imieniu gminy socjalistopatów słowiańskich w Genewie, ofiarował mu. na pamiątkę obrony Berezowskiego, kindzał ze stali damasceńskiej w srebro oprawny i zaopatrzony stosownym (na kładze) napisem. Znawcy oceniają wartość tego upominku na 60 franków.

Jezuita Błoński nie mogąc w Solothurn znaleźć ochotników do bandy żandarmów papieskich, puścił się na werbunek do Bazylei, lecz policja tamtejsza, skoro tylko wzięła cel przybycia tego jegomościa, wyfarowała go natychmiast w asystencji dwóch żandarmów z granic Szwajcarii.

Donoszą nam z Monachium, że z rozkazu tamtejszego biskupa, książd-uciekiniier demokrata Florjan Jastrzębski, wpakowany został pod dniem 16 sierpnia r. b. na sześć tygodni do karceresu za rozpustę i pijalstwo.

Policja tutejsza ściga listami gończemi niejakiego Alfreda Lasockiego, szulera który przez czas kilkotygodniowego pobytu w Zurichu porobił znaczne długie, wyłudził podstępnie od obywatela Johansohna pieniądze depozytowe w ilości 800 franków, dopuścił się prócz tego wielu innych oszustw i umkał niewiedomo dokąd.

Cholera w Zurichu znowu się powiększa. Wczoraj zmarło 15 osób a dzisiejszej nocy zmarło odrazu czworo dzieci urzędnika sądowego, w skutek objędenia niedojrzałych jabłek. Z naszych uciekinierów żaden jeszcze (prócz zmarłego serba Katanicza) w tutejszym kantonie na cholere nie zachorował, ale za to na rozmaite deliria choruje większa połowa, a najmniej trzecia część na gorączkę dyktatorjalną. Ostatnia ta słabość szczególnie uporczywie trzyma się Platara.

Paryż, 4 września.

Uzbrojenia. — Hotel Lambert. — Kongres pokojowy. — Książd Jełowicki. — Belziński i Dygał. — Bal u Markowskiego.

Przygotowania do wojny są na porządku dziennym. Pomimo zaprzeczeń ze stroju dzienników *France* i *Constitutiannel*, dość jest czytać *Monitora*

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 5255). Komisja Rządowa Sprawiedliwości.

W zastosowaniu się do art. 44 K. C. P. podaje do wiadomości osób interesowanych że Trybunał Cywilny w Warszawie na dniu 19 (31 Lipca) r. b. wydał wyrok, mocą którego Józef Szmidberg syn Fiszla i Dwojry małżonków Szmidberg, za znikłego uznanym został.

Warszawa d. 24 Sierpnia (5 Września) 1867 r.
Naczelnik Wydziału, Puchalski.

(N. D. 5131). Радомское и убернское Правление.

Примынясь къ 1-й статьѣ Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызывается симъ къ возврату на родину бѣжавшій изъ мѣста своего жительства безъ дозволенія подлежащихъ властей, жители города Пржедборжа Евреи Берекъ Паенцкій и Шая Канцкій, съ тѣмъ, чтобы въ продолженіи 6-и недѣль со дня настоящаго вызова явились въ ближайшее полиціенское Управленіе Царства Польскаго, въ противномъ случаѣ согласно 340 и 341 ст. уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ приговоренъ будутъ къ безвѣрному изгнанію.

W zastosowaniu się do art. 1 Ukazu Najwyższego z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r., wzywa niniejszym zbiegłych z miejsca swego zamieszkania bez wiedzy władzy właściwej, mieszkańców miasta Przedborza Staroz.: Berka Rajceckiego i Szaję Kaliskiego z tem oświadczeniem, aby w ciągu 6-u tygodni od daty niniejszego wezwania obecność swoją najbliższej władzy policyjnej w Królestwie Polskiem zameldowali w przeciwnym bowiem razie na mocy art. 340 i 341 Kodeksu Kar. Głównych i Poprawczych na bezpowrotne z kraju wygnanie skazani będą.

Г. Радомъ, 17 (29) Августа 1867 года.
и. д. Вице-Губернатора,
Совникъ, Свирицкій.
за Двлопроизвиделья, Мрозовскій.

(N. D. 5171). Акцизный Наджиратель 4-го Училища Суwalkской Губерніи.
Симъ объявляетъ, что выданное 12 (24) сего Августа за N. 26697, Управляющимъ Нетскимъ винокурениемъ подваломъ состоящимъ въ Августовскомъ Уездѣ, купцу Мушкету провозное свидѣтельство, на провозъ 77311.50 безводнаго спирта въ 22 бочкахъ, въ пути следованія около Г. Лонжиу ериано; вместо онаго выдано Наджирателемъ другое, потому свидѣтельство за означеннымъ N. считается недѣйствительнымъ и въ случаѣ находити онаго нѣтъ-либо, должно быть представлено въ нѣтъ-либо, должно быть представлено въ ближайшей мѣстной полиціи, для отправления куда слѣдуетъ.

Nadzorca akcyznych dochodów 4-go Uczestka Gubernji Suwalkskiej niniejszym podaje do wiadomości, iż wydane w dniu 12 (24) Sierpnia r. b. za N. 26697, Zarządzącym Net-ckim gorzelnym składem w Powiecie Augustowskim P. Cybulskim kupcowi Muszkatowi, świadectwa na przewóz wódki do miasta Warszawy 77311.5 stopni bezwodnego spirytusu w 22 beczkach w czasie przewozu takowego w drodze około miasta Łomży zostało utracone, w miejsce którego Nadzorca wydał nowe; dla czego świadectwo za wyżej oznaczonym N. liczy się nieistniejącem i w razie znalezienia przez kogobądźkolwiek takowe powinno być zameldowane i oddane najbliższej miejscowej władzy policyjnej dla postąpienia jak należy.

Г. Августовъ, Августа 17 дня 1867 г.
Наджиратель, Мальчевскій.

(N. D. 5152). Burmistrz Miasta Tykocina.
Staro. Nachman Josielowicz Braude stały mieszkaniec miasta tutejszego ma zamiar przesiadzić się do miasta Minska Gubernji Minskiej Cesarstwa Rosyjskiego o czym zawiadamiając osoby interesowane aby każdy mający jakie pretensje do wspomnianego Brodera, z takowemi najdalej w ciągu miesiąca jednego licząc od daty niniejszego ogłoszenia do urzędu mego zgłosił się gdyż po upływie tego terminu do przesiedlenia przedstawionym zostanie.

Tykonin d. 14 (26) Sierpnia 1867 r.
w zast. Burmistrza,
Sekretarz, Iwaczewski.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 5272). Pisarz Sądu Pokoju w Szadku.

Z powodu śmierci: a) Ludwika Czajczyńskiego wierzyciela sumy w dzi. IV ad N. 5 na nieruchomości w Pabianicach pod Nr. 153 i 80 lokowanej; b) Jadwigi i Karola Fidler

właścicieli nieruchomości w Zduńskiej-Woli pod Nr. 80 i 147; c) Beniamina Jume Gnatek właściciela nieruchomości w Łasku Nr. 191; d) Małki Gnatek wierzycielki sumy w dziale IV, Nr. 1 na te same nieruchomości; e) Kacpra Rybickiego właściciela nieruchomości Nr. 111 w Łasku; f) Augusta Francki właściciela nieruchomości Nr. 224 w Zduńskiej Woli; g) Szewy Blibaum współwłaścicielki nieruchomości w Zduńskiej Woli Nr. 313 i wierzycielki na te same nieruchomości. 450, otworzyły się spadki, termin do regulacji których na dzień 8 (20) Marca 1868 r. z rana w Kancelarji mej pod prekluzją wyznaczam.

Szadek d. 15 (27) Sierpnia 1867 r.
Juljan Otokci.

(N. D. 5273). Pisarz Sądu Pokoju w Sokotowie.

Z powodu nastąpienia śmierci: Wigdora Akierman właściciela nieruchomości w mieście Sokotowie. Nr. policyjnym 331 a hypotecznym 28 oznaczonej, otworzył się spadek do regulacji którego termin na dzień 3 (15) Marca 1868 r. wyznaczony został. W tym więc terminie interesenci z dowodami prawami do spadku wykazującymi do Sądu tutejszego przybyć powinni pod prekluzją.

Sokołów d. 16 (28) Sierpnia 1867 r.
Wincenty Lobert.

LICYTACJE

I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 4963). Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 4 (16) Września r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja i plus przez opieczętowane deklaracje, na sprzedaż placu miejskiego na Pradze przy ulicy Namiestnikowskiej położonego, pod pozycją 25 na planie sytuacyjnym oznaczonego zajmującego powierzchnię stóp kwadr. rosyjskich 12610,38 czyli łokci kwadr. polsk. 3531 od sumy na rs. 2,118 k. 60 wyraźnie na rubli srebrem dwa tysiące sto osiemnaście kopiejek sześćdziesiąt oszaczowanej, licząc łokci kwadr. pol. po kop. sr. 60 w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe kupno, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami, b-z skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszają postąpią przez siebie sumę.

Nadto do deklaracji dołączony być winien kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w te same wadium w kwocie rsr. 211, i na koszt ogłoszenia rsr. 10 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są każdorazem do przejrzania w wydziale administracyjnym wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa d. 18 (30) Lipca 1867 r.
p. o. Prezydenta
Generalnego Sztabu General-Major,
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki
Wzór do deklaracji

Wskutek ogłoszenia z d. podaje niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się nabyć plac miejski na Pradze przy ulicy Namiestnikowskiej położony, pod pozycją 25 na planie sytuacyjnym oznaczony, zajmujący powierzchnię stóp kwadr. rosyj. 12610,38 czyli łokci kwadr. pol. 3531 ofiarując za takowy rs. NN. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zestrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonym. Kwit na złożone w Kasie Gł. Ekonomicznej miasta Warszawy wadium w ilości rsr. 211, i na koszt ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stale moje zamieszkanie jest w N. pisalem dnia N.
(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

(N. D. 5127). Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 12 (24) Września r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja i plus przez opieczętowane deklaracje, na trzyletnie to jest od dnia 19 Września (1 Października) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. wydzierżawienie posesji Nr. 2309a w Warszawie przy ulicy Dzielnej położonej, na satysfakcję różnych należności zajętej, a to od sumy na rs. 1450 wyraźnie na rubli srebrem tysiąc czterysta pięćdziesiąt rocznej dzierżawy oznaczonej, w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami b-z skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszają postąpią przez siebie sumę dzierżawną.

Nadto, do deklaracji dołączony być winien kwit Kasy Głównej Ekonomicznej M. Warszawy na złożone w te same wadium w kwocie rs. 145 i na koszt ogłoszenia rs. 12 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są każdorazem do przejrzania w Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 18 (30) Sierpnia 1867 r.
p. o. Prezydenta,
Generalnego Sztabu
Jenerał Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.
Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. podaje niniejszą deklarację mocą której obowiązuję się zadziwiać poseję Nr. 2309a w Warszawie przy ulicy Dzielnej położoną, na czas trzyletni t. j. od dnia 19 Września (1 Października) r. b. do tegoż dnia i me 1870 r., ofiarując za takową dzierżawę rocznie rs. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zestrzeżeniom w warunkach licytacyjnych oznaczonym. Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej M. Warszawy wadium w ilości rsr. 145 i na koszt ogłoszenia rs. 12 przy niniejszym załączam.

Stale moje zamieszkanie jest w N. pisalem dnia N.
(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

(N. D. 5219) Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 632, 739 i następnych K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Julji Barbary Tekli trzech imion z Krapaczów Kosińskiej, z mężem swym Konstantym Wincentym Leonem trzech imion Kosińskim, wyrokiem Sądu Konsystorskiego Generalnego Archidiecezji Warszawskiej w dniu 7 (19) Czerwca 1858 r. zapadłym a czas nieograniczony rozseparowanej, były właścicielki dóbr Gluchówek, z własnych kapitałów utrzymującej się, w Warszawie pod N. 2849 zamieszkałej, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kleczkowskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 596 zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 3,282 k. 86, z procentem od dnia 12 (24) Grudnia 1860 r. i kosztów eksekucyjnych od Władysława hr. Strojnowskiego właściciela dóbr Gluchówek, w tychże dobrach mieszkającego, protokół Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 8 (20) Kwietnia 1861 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymusowego wywłaszczenia zajęte i zaarrestowane zostały, rzeczono dobra ziemskie Gluchówek, w powiecie Rawskim, dawniej w gubernji Warszawskiej, obecnie Petrokowskiej, pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Rawie położone, składające się z jednego kawala ziemi, z wsi zarobnej i folwarku jednego nazwiska, a następnie za pośrednictwem Józefa Kleczkowskiego obrońcy przy Senacie rozwinięte formalności przymusowego wywłaszczenia. Skutkiem tego po odbyciu nakazanych przez prawo publikacji warunków, na ostatecznym terminie w dniu 14 (26) Czerwca 1862 r. odbyłym, dobra te przez Gustawa Wołowskiego Adwokata nabyte zostały dla Alojzego Misurowiczka za sumę rs. 16,551.

Wszakże skutkiem zaszłych sporów wyrokami wyższych Instancji, sprzedaż ta zniesiona została i powtórna sprzedaż w dniu 3 (15) Stycznia 1863 r. odbyta, na której dobra rzeczono Adwokatowi Biegańskiemu na rzecz Leona Chmurzyńskiego, obywatela w Warszawie pod Nr. 391 zamieszkałego, licytującego za sumę rs. 19,030 przysądzono zostały.

Skutkiem wszakże niedopełnienia warunków licytacyjnych przez Leona Chmurzyńskiego, na żądanie Julji Barbary Tekli trzech imion z Krapaczów Kosińskiej, przez Mecena-sa Kleczkowskiego czyniącej, dobra wspomniane Gluchówek na sprzedaż publiczną w drodze relucytacji wystawione zostały, i po odbyciu prawem przepisanych formalności, dobra rzeczono w dniu 18 (30) Kwietnia 1863 r. Patronowi Niemirowskiemu, za rs. 18,550 przysądzone zostały, który jak deklaracja pod dniami 24 Kwietnia (6 Maja) 1863 r. złożona przekonywa, dobra takowe zaliczył na rzecz Wincentego Zalewskiego, wówczas w dobrach Rudzienko, Okręgu Stanisławowskim, obecnie zaś w dobrach Gluchówek, Powiecie Rawskim, Gubernji Petrokowskiej zamieszkałego.

Gdy wszakże Wincenty Zalewski warunków licytacyjnych nie dopełnił, jak przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 7 (19) Sierpnia 1867 r. wydane, Jan Władysław Kurtz obywatel w Warszawie pod Nr. 1726F, zamieszkały, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania relucytacyjnego u Mieczysława Wyrzykowskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod N. 1775 zamieszkałego, obrane mający, przez tegoż Adwokata działający jako wierzy-

ciel hypoteczny sumy rs. 3,750 z procentem od dnia 18 (30) Czerwca 1867 r. zaległym, na dobrach Gluchówek w dziale IV wykazu hypotecznego pod N. 5 ubezpieczonej, wystawia na risiko Wincentego Zalewskiego w dobrach Gluchówek Okręgu Rawskiego, Gubernji Petrokowskiej zamieszkałego, na sprzedaż w drodze relucytacji też

DOBRA ZIEMSKIE GLUCHÓWEK,

pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Rawie, w gminie Regnów, Powiecie Rawskim, Gubernji Petrokowskiej położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Władysława hr. Strojnowskiego należące, poszukiwaną, wiarytelnością obciążone.

Na gruncie tych dóbr podług protokołu z dnia 8 (20) Kwietnia 1861 r. przez Komornika Skierkowskiego sporządzonym egzystują następujące zabudowania:

Folwark.

1. Dwór parterowy, z cegły murowany o jednym kominie murowanym gontami kryty.
2. Domek z drzewa w węgiel postawiony o jednym kominie murowanym gontami kryty.
3. Piwnica w części z cegły, w części z kamienia murowana, gontami kryta.
4. Obora i stajnia murowana gontami kryta.
5. Stodół u murowana słomą kryta o trzech klepkach, przy której jest przystawka murowana gontami kryta, oraz maneż drewniany gontami kryty.
6. Zabudowanie z drzewa w węgiel stawiane słomą kryte, obejmujące spichrz i wozownię.
7. Budynek drewniany w słupy gontami kryty, mieści w sobie chlewy i drwalnię.
8. Dom folwark zwany z drzewa w węgiel zbudowany, o jednym kominie murowanym, gontami kryty.
9. Dom czworaki, z drzewa w węgiel zbudowany, o jednym kominie murowanym, słomą kryty, przy zabudowaniu tym jest obórka z drzewa w węgiel słomą kryta.
10. Dom czworaki z drzewa w węgiel zbudowany o jednym kominie murowanym, słomą kryty.
11. Karczma z drzewa w węgiel zbudowana o jednym kominie murowanym, gontami kryty, przy której stoi budynek z drzewa w słupy słomą kryty, chlewy i wozownię obejmujący, oraz piwnica murowana gontami kryta.
12. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem kuble i korytem.
13. Ogród fruktowy i warzywny, obejmujący drzew rodzajnych różnego gatunku sztuk około 350, krzewów agrestu, porzeczek i innych około sztuk 200, topoli i innych drzew dzikich około sztuk 50.
14. Dziedzinek nie brukowany na którym, obok ogrodu znajduje się starej cegły kilka tysięcy sztuk.

Ogrodzenia dworskie i przy ogrodach są z żerdzi i sztachet.

W i e ś.

15. Chałupa z drzewa w słupy postawiona komin murowany mająca, słomą kryta.
16. Dwie stodół z drzewa w słupy słomą krytych.
17. Obórka z drzewa słomą kryta.
18. Dom czyli chałupa z drzewa w słupy z kominem murowanym słomą kryta.
19. Stodół dwie z drzewa w słupy słomą krytych.
20. Chałupa taka sama jak pod Nr. 18.
21. Dwie stodół.
- Ogrodzenie na wsi żerdziowe.
- Przy chałupie pod Nr. 18 jest mała drewniana słomą kryta przystawka na chlewik, lecz ta kosztem włóścianina ma być postawiona; na polu jest jeden krząz.
- Narzędzi do gruntu przywiązanych do gąszenia ognia nie ma żadnych.
- Majer Ofracht pachciarz ma 18 krów w pachcie płaci za garniec mleka letnią i zimową porą po groszy 21.
- Jakob Kowalski ma wyszynk wódki, płaci suchej arendy wraz z pedatkami rs. 39, za co ma mieszkanie i jedną morgę gruntu.
- Inwentarz żywy i martwy oraz wysiew i obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaarrestowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u dyrygującego sprzedażą Józefa Kleczkowskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 590 mieszkającego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.
- Zajęcie w kopkach doręczone zostało:
1. Zygmuntowi Wójcickiemu Wójtowi Gminy dóbr Gluchówek w Gluchówku urzędującemu na ręce własne.
2. Adolfowi Fejlerowi Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Rawskiego w mieście Rawie urzędującemu na ręce własne, obydwo d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1861 r.
- Podług obwieszczeń subhastacyjnych w dobrach tych było sześciu włóścian gospodarzy pańszczyznianych, stosunki te wszakże uległy zmianie z mocy Najwyższych Ukazów z d. 19 zmianie z mocy Najwyższych Ukazów z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r.; mianowicie morg

152 przęt. 15 gruntów, z tych dóbr przeszło na zupełną własność włóścian i takowe grunta jak również indemnizacja za one w kwocie rs. 3,018 kop. 53 najwyraźniej od sprzedaży wyłącza się się.

Oszacowanie przez biegłych tych dóbr może być przejrane u Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w domu pod liczbą 549, zbiór objaśnień i warunki sprzedaży relucytacyjnej przejrzyć można w Kancelarii rzeczonoego Pisarza i u Adwokata Mieczysława Wyrzykowskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, relucytacją imieniem Jana Władysława Kurta popierającego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się w d. 25 Września (7 Października) 1867 r. o godzinie 10 ej z rana, na audjencji zwykłej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia rozpocznie się od sumy rs. 5,270 którą za te dobra Jan Władysław Kurtz podaje.

Warszawa, d. 24 Sierp. (5 Września) 1867 r. w z. Podpisarz Trybunału, Julian Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, d. 24 Sierp. (5 Września) 1867 r. w z. Podpisarz Trybunału, Julian Świerczewski.

(N. D. 5247). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Tomasza Tarkowskiego, obywatela we wsi Cygowie Powiecie Stanisławskim zamieszkałego, tudzież Eleonory z Bienkowskiich po Ignacym Perkowskiem obywatelu pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 1038 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania substancyjnego u Józefa Piwońskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod Nr. 1776a zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rsr. 487 kop. 50, dla Tomasza Tarkowskiego, i rsr. 2,847 kop. 50, dla Eleonory Perkowskiej wdowy, z procentem i kosztami od Alberta Gosweilera obywatela, właściciela placu od nieruchomości Nr. 1700b oddzielnego, lok. kwadr. 11550 obejmującego, zaś w Warszawie pod 1490 mieszkającego, protokółem Jana Orłowskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 30 Czerwca (12 Lipca) 1867 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęty i zaarrestowany został

P L A C

lok. kwadr. 11550 obejmujący, od posesji Nr. 1700b oddzielony, część tejże od przydanej nieruchomości, nieruchomości stanowiącej na placu sytuacyjnym, kolorem zielonym literami A, B, H, J, oznaczony, przy ulicy Pięknej, w Gminie Miasta Warszawy, na gruncie emfiteutycznym, w Cyrkule Policynym i Administracyjnym VIII, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Wydziału III, w Warszawie położony, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Alberta Gosweilera należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwanymi wierzytelnościami hipotecznie obciążony.

Na gruncie placu tego, są następujące zabudowania:

1. Parkan z drzewa z desek, długi około lok. 136, zaś za tym na placu, znajduje się 14 drzewek owocowych wiśni.

2. Parkan z drzewa z desek z furtką, długi około lok. 31, a szeroki około lok. 27. Drzewka owocowe w ilości sztuk 14 wyżej wzmiankowane, mają być własnością Tarkowskiego i Perkowskiej.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętego i zaarrestowanego placu, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Józefa Piwońskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod Nr. 1776a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarii Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Wincentego Kepińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudowę dnia 12 (24) Lipca 1867 r.

Wniezione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości, w Warszawie dnia 14 (26) Lipca 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowanej w Kancelarii Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o

godzinie 10 z rana dnia 2 (14) Października 1867 r.

Sprzedawcą dyrygującym będzie Józef Piwoński, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 28 Lipca (9 Sierp.) 1867 r.

w z. Podpisarz Trybunału,

Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 28 Lipca (9 Sierp.) 1867 r.

w z. Podpisarz Trybunału,

Juljan Świerczewski.

(N. D. 4981.). *Komisarz Administracyjny Cyrkuli 7 i 8 Miasta Warszawy.*

Na skutek decyzji Magistratu Miasta Warszawy z dnia 12 (24) Lipca r. b. za Nr. 43852 i 24946 wydanej, podaje do publicznej wiadomości, że zajęte ruchomości na rzecz należności skarbowych, jako to: meble machonowe i jesionowe, szafy, dwa fortepiany, z których jeden palisandrowy o 6½ oktawach, a drugi machonowy o 6 oktawach, bilard z rekwizytami, lustra, rygały sklepowe, beczki, wagi i t. p. przedmioty, sprzedane będą za gotowe pieniądze, przez publiczną licytację w dniu 1 (13) Września r. b. o godzinie 3 po południu na placu targowym Żelaznej Bramy. Warszawa dnia 11 (23) Sierpnia 1867 r. Wysocki.

(N. D. 5251) *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Wiadomo czyni, iż na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Płocku, w drodze ilacji na żądanie Franciszka Lebenszteina Patrona, jako kuratora wakującego spadku po Michale Czaplickim pozostałego, zapadłych w dniu 27 Kwietnia (9 Maja) i 25 Lipca (6 Sierpnia) 1867 r. sprzedane zostaną dobra do wakującego spadku należące, na kuratora uregulowane hipotecznie Goski Wonsosze część lit. B, w Okręgu Przasnyskim Gubernji Płockiej położone, odległe od miasta Przasnysza mil 2, od Ciechanowa mil 6, od Płocka 16, mające rozległości około włuk 11, a w tej przestrzeni, lasu i zarosli, w której znajdują się żerdzie i drobiazg, około włuk dwóch i łaki gruntowe około fur 17 parokonych, z zabudowaniami i ogrodzeniem odpowiedniami, sprzedane zostaną przez publiczną licytację w drodze beneficjalnego postępowania w Trybunale Cywilnym w Płocku przed W-ym Jezierskim Sędzią Trybunału, których pierwsza publikacja warunków licytacyjnych, odbyła się w dniu dzisiejszym, a przygotowawcze przysądzenie dóbr Goski Wonsosze część lit. B, odbędzie się dnia 16 (28) Września 1867 r. o godzinie 3 po południu.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne, przejrane być mogą u Pisarza Trybunału i u Franciszka Lebenszteina Patrona sprzedawcy popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 3,889 kop. 60, jako szcunku przez biegłego wynalezione.

Płock d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1867 r. Michał Betley.

(N. D. 5252). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Wiadomo czyni, iż na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Płocku, z dnia 31 Stycznia (12 Lutego) i Sądu Apelacyjnego z dnia 25 Marca (6 Kwietnia) 1867 r. zapadłych, pomiędzy Ignacym Kowalewskim a Balbiną z Obiedzińskich i Józefem małżonkami Piętkami, w wsi Ropelach Okręgu Przasnyskim, sprzedane zostaną w drodze działowego postępowania przed W-ym Bogusławskim Asesorem Trybunału Cywilnego, w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału, część ziemska szlachecka na wsi Ropelach, w Okręgu Przasnyskim Powiecie Ciechanowskim Gubernji Płockiej położona, po niegdy Antonim Ropelwskim pozostała, obecnie do współwłasności powyższych stron należąca, działami małemi pomiędzy innymi właścicielami rozrzuczona, mająca wysiewu żyta korcy 7, pszenicy 1½ korca w jedno pole, a zaś korcy 6 żyta, i 1½ korca pszenicy w drugim polu, których pół jest dwa i corocznie bywają obsiewane, siana zbiera się fur 9 parokonych, pastewnik wspólny. Wieś Ropela na której część sprzedawana, jest położoną, odległą jest od miasta Ciechanowa wiorst 4, od Przasnysza wiorst 21, od Pułtńska wiorst 35, od Płocka wiorst 70.

Blizszy opis znajduje się u Pisarza Trybunału i u Franciszka Lebenszteina Patrona, sprzedawcy popierającego.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do przygotowawczego przysądzenia, oznaczony został na dzień 16 (28) Września r. b. o godzinie 4 z południa.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 1,276, jako szcunku przez biegłych wynalezione.

Płock dnia 5 (17) Sierpnia 1867 roku. Michał Betley.

(N. D. 5244). Prawnie zajęte objekta jako to: kanapa, krzesła, łóżka, komoda, stoliki, fortepian, lustro i szafa, w Warszawie na placu targowym za Żelazną-Bramą w dniu 1 (13) Września 1867 r. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytację sprzedana będą.

Grzegorz Zawadki Komornik.

(N. D. 5251). W dniu 29 Sierpnia (10 Września) r. b. o godzinie 10 z rana i w dniu 31 Sierpnia (12 Września) 1867 r. o godzinie 12 w południe, na targu za Żelazną-Bramą, sprzedane zostaną meble machonowe, palisandrowe, jesionowe, zegary, lustra, kasa żelazna i t. p. objekta w drodze prawnej zajęte.

Wichrowski, Komornik.

N. D. 5245) W dniu 29 Sierpnia (10

DONIESIENIA PRYWATNE

(N. D. 5249). Nakładem księgarni **B. M. Wolffa** w Petersburgu wyszły i są do nabycia we wszystkich księgarniach w Warszawie następujące dzieła:

rs. k

KRÓTKI WYKŁAD nauki chrześcijańskiej dla użytku młodzieży i ludu katolickiego z dodaniem modlitw poboznych, 1 tom 12 ka — 25

LÜBENA, Przewodnik do metodycznego wykładu historii naturalnej w szkołach powiatowych realnych, gimnazjach i seminarjach, z wieloma zadaniami i pytaniami, tłumaczenie z niemieckiego A. Wrześnińskiego, kurs I, II, III, IV w 12-ce — 1 75

MUCZKOWSKIEGO, gramatyka języka polskiego, wydanie nowe przerobione, 1 tom w 8-ce — 75

MUCZKOWSKIEGO, mała gramatyka języka polskiego, 1 tom w 12 ce — 45

PÜTZA, Kurs geografji porównawczej dla użytku zakładów naukowych i do domowego wychowania zastosowany, tłumaczenie z niemieckiego wykonane przez F. H. Lewestama i A. Milkowskiego, 1 tom w 12-ce — 1 50

WEBERA, Rys dziejów powszechny przełożony z niemieckiego M. B. Szyszko, 2 tomy w 12-ce — 1 50

GAULTIER, Lectures graduées pour les enfants du premier age 2 vils w 32 — 1 —

NOEL ET CHAPSAL, Nouvelle Grammaire française sur un plan très-methodique et Exercices, 2 vols w 12-ce — 1 —

TRICOL, Nouvelles leçons de littérature française et de morale 1 vol, in 8-vo — 1 50

Skład główny powyższych dzieł w księgarni **Henryka Natanson**a, Krakowskie Przedmieście Nr. 17

(N. D. 5271). W mieście **Częstochowie** przy ulicy Panny Marji w Alei obok Teatru, jest do sprzedania pod warunkami korzystnymi **Cukiernia** z bilardem i wszelkimi rekwizytami, oraz meblami. Wiadomość na miejscu u właściciela.

Częstochowa d. 1 Września 1867 r.

F. Klein.

(N. D. 5110).

SKŁAD HURTOWY WYROBÓW TABACZNYCH ZYGMUNTA FRUCHTMAN

przy ulicy Długiej w hotelu Polskim Nr. 583,

otrzymał trzeci transport **CYGAR** z fabryki **Braci Mey i Comp.** w Rydze, a między temi i oczekiwane **TRABUCILLOS** po kop. 3. Ponieważ są Cygara pod tą nazwą z innych fabryk, Szan. Publiczność więc zechce zwrócić uwagę na etykiety wyrobów fabryki powyższej.

PP. Dystrybutorom biorącym w większych partjach odstępuję się odpowiedni **rabat. BLONDIN i TRONCO** w tych dniach nadejdą. (4—12606)

(N. D. 5146). Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Blety Lombardowe** wydane za Nr. 11,814, 39,616, 6,332, 10,649, przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodnie od dnia 15 Września 1867 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

Września 1867 r. o godzinie 1 z południa na Nowem-Mieście, w dniu 31 Sierpnia (12 Września) t. r. o godzinie 9 z rana za Żelazną-Bramą, w dniu 1 (13) Września r. b. o godzinie 10 z rana i o 12 w południe na Grzybowie, a w tymże dniu o godzinie 2 z południa za Żelazną-Bramą, w drodze sądowej egzekucji zajęte ruchomości to jest: meble palisandrowe, jesionowe, lustra, zegary, garderoba bielizna męzka, towary różne jako to: guziki damskie i męzkie, tasiemki, frendzelki, paski damskie, aksamitki, półaksamitki różnego koloru, muszliny, czepki, siatki, sprzączki, grzebienie, kalosze, szafy, stoły sklepowe, oraz przedza bawełniana, araki i inne przedmioty, na placach targowych w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

A. Tymecki Komornik.

(N. D. 5243).

Pierwszy Transport CEBUL KWIATOWYCH oryginalnych

Z HAARLEM W HOLLANDJI, jako to: **Biacentów, Tulipanów, Narcyzów, Tacetów, Lilji, Zonkillow, Amarillisów, Gladiolusów, Anemonów, Ranunkulów, Tuberosów, Iris, Crocus, Fritillarji, Colchicum, Galanthus**, i t. p. już nadszedł w jak najlepszych gatunkach do **SKŁADU NASION I CUKRU J. G. BERLIŃSKIEGO**, przy ulicy Rymarskiej w domu hr. Przezdzieckiego Nr. 471 lit. A., wprost Banku, piąty sklep od rogu ulicy Senatorskiej i sprzedają się podług cen tegorocznego katalogu, który na żądanie gratis się udziela. (1—13484).

(N. D. 4822)

Cygara odleżałe fabryki

G. Kraft w Petersburgu,

której wyroby miały szczęście podobać się tutejszej Publiczności, mam honor polecić Szanownym PP. Konsumentom, a mianowicie: **N. 5 i Elsenbahu na Rs. 3; Columbia, Las Minas de Oro i Veneciana, na Rs. 4; El Orbe, Victorya, Cabanas, el Rifle N. 10 i Flora Regalia, na Rs. 5; Cabanas Carvayal i Cuba Ima, na Rs. 6; Upman 2a, Bayadera, Reucurrel i Cabanas Regalia, na Rs. 7** (ten gatunek przewyższa w dobroci zagraniczne Cygara na Rs. 8); **Londres Havana i Petit Canon, na Rs. 8.** Cygara odleżałych jest ilość wielka, przeto uprzejmie proszę Szanownych PP. o wczesne zgłaszanie się po takowe.

Wilhelm Ward.

ulica Rymarska Nr. 737/8, obok b. Kom. Sk. (2—10844)